

Núm. 220
OCTUBRE-DESEMBRE 2014

lluita

obrera

50 anys
construint
present i futur

*Quan els treballadors
fan vaga, no és que no
vulguin treballar, sinó que
volen fer-ho en millors
condicions.*

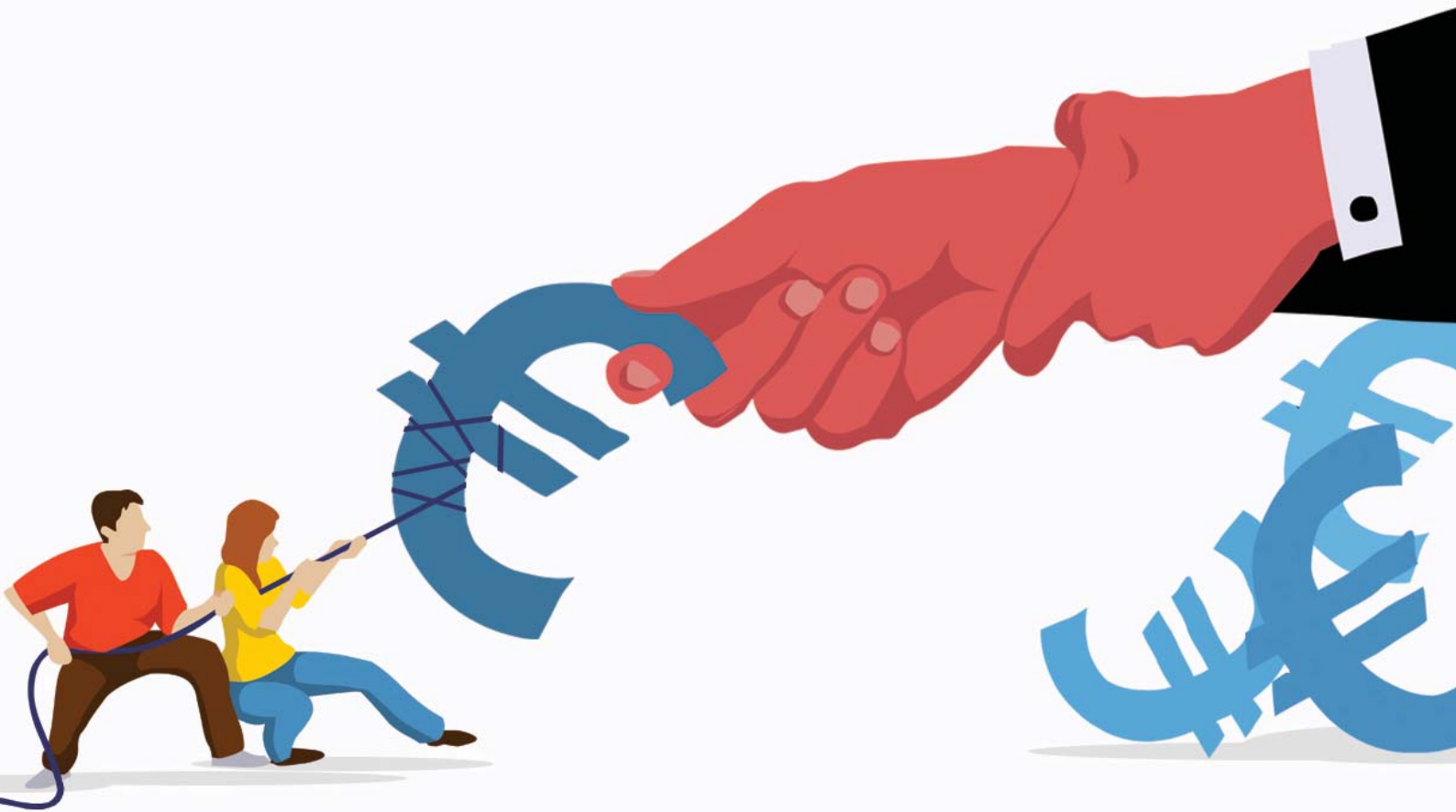
Francesc Layret

- **Emergència social**, negociació col·lectiva i consulta ciutadana
- La vigència dels **convenis** i l'increment dels salaris, objectius centrals de CCOO per al 2015
- CCOO de Catalunya celebra el seu **50è aniversari** amb emotivitat i reivindicació

CONVENIS 2015

És l'hora dels salaris

OCTUBRE-DESEMBRE 2014

ENTREVISTA 4

Emili Ferrer: "Encara que les economies fortes estirin la nostra, si no afrontem aquí les desigualtats socials i laborals no ens en sortirem"

OCUPACIÓ 6-7

El mercat de treball català no mostra signes clars de recuperació

POLÍTICA SOCIAL 8-9

Catalunya triplica el nombre d'aturats que no cobren cap prestació per desocupació

NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA 10-11

La vigència dels convenis i l'increment dels salaris, objectius centrals de CCOO per al 2015

INTERNACIONAL 12

La UE i els EUA negocien un tractat de lliure comerç d'esquena a la ciutadania

ANIVERSARI 16-17

CCOO de Catalunya celebra el seu 50è aniversari amb emotivitat i reivindicació

ELECCIONS SINDICALS 18-19

Les llistes de CCOO reben la confiança de milers de treballadors i treballadores

POLÍTICA SANITÀRIA 22-23

El que has de saber si estàs apuntat en una llista d'espera a la sanitat. Com pots recuperar la taxa de l'euro per recepta?

SECTOR 26

Els treballadors del manteniment elèctric de Catalunya en lluita per l'ocupació i per unes condicions laborals dignes

TERRITORI 29

Actitud antisindical a Padesa d'Amposta

Un ERO temporal, solució eventual pactada a Indox de Tàrraga

editorial

Els reptes per als propers 50 anys

Des que 300 sindicalistes van decidir fundar les Comissions Obreres a l'església de Sant Medir, el sindicat, amb la seva lluita i acció dins les empreses i al carrer, ha estat una peça clau en la història de Catalunya i en la construcció d'una societat amb més integració i cohesió social.

Les reivindicacions de l'assemblea de Sant Medir del 20 de novembre del 1964, que eren un salari mínim de 200 pessetes, l'escala mòbil salarial per garantir el poder adquisitiu, la llibertat sindical i el dret de vaga, són avui encara plenament vigents.

La crisi econòmica i les polítiques de retallades, les privatitzacions, la reforma laboral i la deriva antidemocràtica i autoritària del Govern del PP en relació amb el dret de vaga i la criminalització de l'activitat sindical i la protesta fan més necessari que mai un sindicalisme fort i arrelat a la gent.

Donar resposta a l'atur, la pobresa, la precarietat laboral, les desigualtats, la globalització sense regles, la crisi política i institucional, les dificultats per tenir garantits els drets laborals a pimes i microempreses... requereix adaptar la nostra organització per seguir sent un sindicat útil.

Una organització flexible amb més col·laboració entre estructures sectorials i territorials per adaptar-nos als canvis del món laboral. Transparent cap a l'afiliació, i la societat, en relació amb les nostres finances, la participació institucional, l'afiliació i la representativitat i que està rendint comptes d'allò que fem. Oberta a la participació per construir, elaborar i decidir les propostes i per votar les candidatures i les direccions. Que comuniqui i interaccioni amb l'afiliació i els treballadors i les treballadores, per explicar-los i escoltar-los des de la proximitat del centre de treball i utilitzant les noves tecnologies i les xarxes socials.

Aquests són alguns dels reptes que tenim per endavant i que faran que CCOO continuï sent, com fa 50 anys, l'organització que lluita, es mobilitza, negocia, defensa drets i organitza els treballadors i les treballadores per construir presents i futurs. ■ **Dolors Llobet**

Emergència social, negociació col·lectiva i consulta ciutadana

Amb l'aplicació de les polítiques de retallades i la contrareforma laboral s'està agreujant el risc de fractura social i, cada dia que passa, es fa més difícil la seva recomposició. Avui Catalunya és més pobra, més desigual, menys saludable i menys educada, i la cohesió social s'esquerda.

Un panorama negre, que les dades confirmen: 107.000 llars sense que hi entri cap ingrés, la taxa d'exclusió social o de risc de pobresa passa del 20,8% al 25%, l'índex de desigualtat creix... Una situació d'emergència social que és el resultat d'aplicar per part del Govern unes polítiques econòmiques i socials neoliberals, clarament esbiaixades, al servei dels interessos del capital financer i dels poders econòmics i al marge de les necessitats de les persones. Són les polítiques econòmiques i socials aplicades —entre elles les laborals, les fiscals i les pressupostàries— les que ens han dut on som.

El mercat de treball ha empitjorat amb la darrera contrareforma laboral —aprovaada amb els vots del PP i de CiU—, que l'ha desregulat i ha reforçat el poder unilateral de l'empresariat, i ha afeblit les garanties i tuteles dels treballadors i treballadores, de manera especial la negociació col·lectiva i el paper i la funció de les organitzacions sindicals. Davant d'aquesta situació d'emergència social cal actuar sobre els efectes que està tenint en les persones, però, sobretot, és necessari combatre les causes que l'origenen.

Convenis forts

En la negociació col·lectiva hem de prioritzar aquelles reivindicacions orientades a l'ocupació i a la seva qualitat, a la millora del poder de compra dels salaris i als continguts que millorin la igualtat i la salut a la feina. El primer repte que se'ns presenta és mantenir vius els convenis sectorials,

evitant els intents de bloqueig patronal o el seu esmicolament en unitats de negociació cada cop més petites. Hem de vetllar per evitar que les inaplicacions dels convenis es generalitzin i n'acabin desvirtuant la cobertura general. Sens dubte això requereix augmentar la força sindical en la negociació, el que vol dir disposar de més afiliació i d'alta representativitat, reforçar la posició unitària de la part sindical en les negociacions i exercir la pressió davant les posicions intransigents de les patronals.

Canvi de lògica pressupostària

En relació amb els pressupostos de la Generalitat per al 2015, hem d'exigir al Govern trencar la lògica dels darrers anys i forçar que s'orientin a protegir les persones, garantir la provisió de serveis públics universals i de qualitat, recuperar les condicions de treball dels empleats i empleades públics, i impulsar polítiques industrials i inversions productives. Cal posar punt i final a les polítiques de retallades, dotant suficientment els serveis públics de salut, educació, atenció social i dependència, ja que generen ocupació i promouen la cohesió social. I ha de fer-se política per a les persones, amb la creació d'una renda garantida de ciutadania per a qui no té recursos, amb el control dels preus públics i dels privats i dels marges empresarials, sobretot pel que fa als serveis bàsics com l'electricitat, el transport, l'energia o l'aigua, que estan perjudicant les rendes més baixes (aturats i aturades,

pensionistes, treballadors i treballadores amb feines precàries...). És necessària una reforma fiscal progressiva que incrementi el que han de tributar les rendes del capital, que persegueixi el frau i l'evasió fiscal i que redueixi impostos indirectes com l'IVA dels productes i dels serveis de primera necessitat de les llars.

Dret a decidir-ho tot

Ha arribat el moment d'exigir, tant al Govern com als grups parlamentaris, que es consulti també la ciutadania sobre les polítiques públiques que han de configurar la prioritat de l'acció de govern per fer front a la situació d'emergència social. El passat 9 de novembre va haver-hi una important mobilització amb una àmplia participació ciutadana, que va expressar la voluntat d'exercir el dret a decidir per donar sortida política a l'actual conflicte en relació amb el model territorial definit en la Constitució espanyola i el seu esgotament. CCOO hem defensat aquest procés perquè creiem que el futur de Catalunya cal abordar-lo des de la participació directa de la ciutadania. Però per això mateix, davant l'evidència de l'emergència social, volem que els greus problemes socials del país s'abordin amb la participació directa de la ciutadania, posant sobre la taula del debat polític i social l'exercici del dret a decidir sobre tots els aspectes rellevants que afecten la vida de la gent i l'organització de la convivència social. Perquè volem decidir-ho tot. ■ **Joan Carles Gallego**

“Encara que les economies fortes estirin la nostra, si no afrontem aquí les desigualtats socials i laborals no ens en sortirem”

EMILI FERRER

és economista, coordinador a Catalunya de la iniciativa Economistes Davant la Crisi

■ **L'OCDE, fins i tot l'OIT, diuen en els seus darrers informes que continuar amb polítiques d'austeritat i de congelació i retallades de salaris ja no aporta res per a la sortida de la crisi. La precarietat laboral i la rebaixa salarial no serveixen per millorar l'economia?**

La devaluació de salaris influeix en dos aspectes. D'una banda, en relació amb la despesa que significa per a l'empresari i amb els beneficis que suposa per a l'empresa. D'una altra banda, hi ha l'impacte que té sobre la política econòmica i l'ocupació en general. Són dos temes diferents. En relació amb l'atur i amb la situació de crisi econòmica hi ha una cosa que en diuen la paradoxa de la reducció dels salaris. Si reduïm els salaris el que es produeix immediatament és un augment de l'excedent salarial i empresarial. No hi ha cap norma que digui que automàticament això s'ha de convertir en més inversió i en més llocs de treball. Normalment això no passa, i menys quan hi ha una crisi en què l'especulació és molt elevada. Però que a la vegada provoca més beneficis o l'obtenció de millors resultats per a les empreses, el que fa és disminuir la capacitat de compra que tenen els treballadors i treballadores, i sobretot que comprin allò que ells mateixos produeixen. Per tant, si tu estàs treballant i cobres un sou i no ets capaç de comprar

el que produeixes, ens trobem al nucli dur del que és la crisi. Així, si la capacitat de compra baixa, augmenta l'atur. Això és una paradoxa, ja que quan sembla que abaixant els salaris tot anirà més bé, doncs no, ja que malgrat que aquest fet pot generar uns beneficis a l'empresa el que és segur és que baixa el consum, baixa la producció i augmenta l'atur.

■ **Doncs sembla que Alemanya continua defensant aquestes polítiques d'austeritat per a Europa.**

Ara es parla molt que estem sortint de la crisi, però jo sempre dic que surten de la crisi els que no hi han entrat mai. Però els que hi han entrat encara hi són i no hi ha cap mena de perspectiva que en surtin. En les últimes proves d'estrès fetes per la Unió Europea als bancs, es preguntava als mateixos bancs com afrontarien una tercera recessió i això demostra que el tema està molt clar. Sortirem de la crisi? Tots els estudis que s'han fet diuen que en menys de 16 i 20 anys no arribarem al nivell d'atur d'abans de l'inici de la crisi. Per tant, si fins d'aquí a 20 anys no hem arribat als nivells d'ocupació de l'any 2007 és molt difícil dir que ara no som en una altra recessió.

■ **Es parla que existeix un risc real de deflació per a l'economia catalana, espanyola i europea. Quines**

conseqüències té la deflació per a una economia?

La deflació vol dir que cada dia els preus baixen i, per tant, l'interès per invertir en alguna cosa desapareix. Té un efecte de paràlisi de la mateixa inversió.

■ **I estem en risc de deflació?**

Estem situats a nivells propers a 0, i algun mes hem baixat; el risc és evident. Sóc incapaç de fer una previsió de si passarà o no, però segur que som al llindar d'això.

■ **Algun economista diu que sabem com actuar davant de la inflació però no sabem com actuar davant la deflació.**

Exacte, no hi ha precedents. El motor del consum i de la inversió està directament vinculat als salaris; si no hi ha salaris no hi ha consum, i si no hi ha consum tampoc no hi ha estalvi, no hi ha inversió i l'economia s'atura. Hi ha un exemple molt clar que il·lustra això. El primer ministre d'Islàndia, Sigmundur Davíð Gunnlaugsson, l'any 2008, en plena crisi, en una entrevista a la televisió, plantejava a la ciutadania islandesa: si vostès anessin en un avió i aquest comencés a caure en picat i els motors tinguessin poc combustible, què farien? Frenar amb força fins que les rodes toquessin a terra o intentar gastar tot el combustible per recuperar l'avió i intentar planejar?

■ **Aprofitar el combustible... està claríssim.**

És clar, oi? Encara que t'hagis d'endeutar, no? Si t'endeutes i l'economia creix, la proporció d'endeutament respecte a l'economia no creix.

■ **Però els salaris han anat perdent pes en el producte interior brut. Com valora aquest fet?**

Això el que vol dir és que es redueix la renda disponible i accelera les desigualtats al nostre país d'una manera alarmant. Si mirem els informes que estan sortint d'Unicef, de Càritas, de l'OCDE, veiem que una franja importantíssima d'atur està situada entre els 25 i els 35 anys. Al costat d'aquesta franja, que en si ja és un problema, hi hem d'afegir la desnutrició infantil, els nens que es troben al mig de la pobresa. O per exemple les taxes d'atur dels que tenen més de 45 anys, que són persones que probablement no tornaran a un lloc de treball i que ningú no planteja absolutament res per solucionar el seu problema. Els han de donar una resposta, els hem de dir què serà de la seva vida, no? I a les cases dels majors de 45 anys probablement hi trobem els aturats d'entre 15 i 25 anys, perquè coincideixen. Per tant, és una crisi econòmica que s'ha transformat en una crisi social, i això s'ha d'afrontar. El que realment em sorprèn moltíssim és com a Catalunya aquests temes s'han agreujat a partir de l'any 2010. En aquest moment s'inicia una altra recessió que, bàsicament, és fonamenta en la retallada de despesa pública basada en la devaluació i la desregulació que provoca que els indicadors de mercat de treball empitjorin. I el procés de degradació del mercat de treball de Catalunya ha sigut més accelerat, més agreujat que a la resta de l'Estat espanyol. Això em sorprèn molt perquè no es correspon amb el debat polític. Va haver-hi un debat sobre la pobresa i les desigualtats al Parlament de Catalunya que va ser forçat per les entitats socials, i això es desolador, és realment increïble que passi aquest fet. El debat sobre l'atur o la concertació social ha desaparegut, no hi és, no forma part del debat públic, i realment sorprèn, per-

què en una situació tan greu i complicada com l'actual es mereix tota l'atenció i tota l'energia.

■ **Això té molt a veure amb la destrucció de les classes mitjanes i en què, cada vegada, els rics són més rics i els pobres són més pobres. Les diferències cada cop són més abismals.**

Fa un temps, en relació amb les diferències de renda, la premsa va publicar els sous dels directius de les empreses de l'IBEX 35 que cobraven més d'un milió d'euros. Jo vaig fer un càlcul. Si a cada un dels 56 directius amb una retribució superior a 1 milió d'euros li substituïm l'actual retribució anual per una de 500.000 €, més 100.000 € per al fons de pensions (en total, 600.000 € l'any), encara sobrarien 132,24 milions d'euros. Aquesta quantitat és equivalent a retribuir anualment, per un subsidi de 426 € al mes, 25.869 persones majors de 55 anys que hagin esgotat la prestació per atur.

■ **Aquesta és una dada contundent.**

Estem parlant d'això, o de les crítiques que es fan al sector públic per justificar el desmantellament de l'estat del benestar, de les actituds burocràtiques poc solvents del funcionariat públic, quan estem vivint una crisi econòmica que l'han provocat els buròcrates de les grans corporacions financeres, les quals estan dirigides per persones que no es juguen el seu patrimoni i que han provocat una de les crisis més greus que es recorden? La burocràcia pública, que jo sàpiga, no ha provocat cap crisi.

■ **Moltes veus diuen que ens aboquem a una tercera recessió. Altres diuen que no hem sortit de la segona. El que sembla clar és la frenada dels motors d'Europa com Alemanya o França. Quines conseqüències pot tenir això a les nostres vides?**

L'única cosa que pot suavitzar això és que es pugui incrementar el consum als països que es troben al centre; a França, que ho té molt difícil, o a Alemanya, perquè

aquest consum estirà la nostra economia. Però encara que passi això, no en sortirem bé si aquí no afrontem el tema de les desigualtats i de la flexibilitat laboral. Quan el mercat està tan desregulat, amb una reforma laboral que ens aboca al desastre laboral, aquest reacciona molt ràpidament a qualsevol increment de producció, però sense cap persistència, sense cap solidesa. Crea contractes per

...quan sembla que abaixant els salaris tot anirà més bé, doncs no, ja que malgrat que aquest fet pot generar uns beneficis a l'empresa el que és segur és que baixa el consum, baixa la producció i augmenta l'atur.

hores que desapareixen a la mateixa velocitat, o a velocitat superior, de la que apareixen. Encara que les economies fortes estirin la nostra, si no afrontem aquí les desigualtats socials i laborals, penso que no ens en sortirem.

■ **Faci'm un vaticini. Com ens anirà a curt termini? O, si ho prefereix, quan es començarà a anar una mica bé?**

No hi ha indicadors que diguin que ens n'estem sortint. És bo que celebrem els llocs de treball que s'han creat, però no podem ser optimistes tenint una motxilla de 5 o 6 milions d'aturats i una estructura laboral absolutament destruïda i amb incapacitat de crear nous llocs de treball. A més, les dades de creació de llocs de treball no són reals, i la mostra és la baixada de la població activa, la sortida de persones de Catalunya cap a altres països. Els joves, els expulsem del país, i tenim una generació de més de 45 anys que d'aquí a 2 anys no tindrà subsidi d'atur i que ningú està plantejant què s'ha de fer. ■ **Emili Rey**

El mercat de treball català no mostra signes clars de recuperació

Tot i que s'ha reduït el nombre de persones aturades segons l'Enquesta de població activa del tercer trimestre de l'any, tant respecte al trimestre passat com a fa un any, i que s'ha generat certa ocupació, no hi ha motius per l'eufòria, com veurem a continuació.

En primer lloc, s'ha produït una reducció molt intensa del nombre de persones que es declaren actives, és a dir, entre 16 i 64 anys amb feina o que en busquen però que estan desocupades. Hi ha 9.600 persones menys actives que el segon trimestre de l'any i 80.300 menys que ara fa un any. Aquesta caiguda de l'activitat respon a la regressió demogràfica per la sortida del país de persones d'origen immigrant, però també d'autòctons que busquen fora les oportunitats laborals que el nostre mercat de treball no els ofereix. D'igual manera, és conseqüència del creixent desànim i de la desconfiança de trobar feina. Una major inactivitat emmascara les xifres d'atur, ja que menys població activa fa abaixar el nombre d'aturats sense que, necessàriament, s'hagi creat ocupació. En aquest cas, el 54% de la reducció de l'atur es correspon a reducció de l'activitat i no a nova ocupació. En segon lloc, tot i haver-se creat ocupació, hi ha 69.100 persones més ocupades que fa un any i 34.800 més que el segon

trimestre; aquesta generació de llocs de treball és insuficient per donar resposta als actuals 770.400 aturats i aturades. A aquest ritme de creació d'ocupació, es necessitaran molts anys per tornar-nos a situar als nivells previs a la crisi. És preocupant que només el 8% de la nova ocupació generada el darrer trimestre sigui femenina i que només 4 de cada 10 noves persones ocupades aquest darrer any siguin dones. De nou, la reincorporació al mercat de treball de les dones és més difícil, i augmenten així les desigualtats.

En tercer lloc, els nivells d'atur són insuportables. Encara 770.400 persones a Catalunya declaren estar a l'atur, el que suposa una taxa d'atur del 19,2%; gairebé 2 de cada 10 persones que es declaren actives no tenen feina.

L'atur entre les dones baixa de forma més moderada que entre els homes. De cada 10 persones aturades menys entre el segon i el tercer trimestre, només 4 són dones. És pràcticament la meï-

El servei Infoatur es consolida

L'any 2014 ha estat el de la posada en marxa i l'extensió del servei de CCOO d'atenció a les persones en atur: Infoatur. Aquest va ser un dels compromisos més rellevants del nostre darrer congrés, d'acord amb el compromís de ser el sindicat de la gent treballadora, tant si tenen feina com si no.

Infoatur és un servei gratuït, que mantenim amb recursos propis del sindicat,

adreçat a totes les persones sense feina. Les persones usuàries poden trobar-hi el suport, la informació i l'orientació sobre els drets a prestacions, recursos formatius i per a la recerca de feina. En el gruix de les consultes fetes, també n'hi ha sobre necessitats punyents que no podem resoldre, però que sí que podem orientar des del coneixement dels recursos públics i socials al territori que

tenen les nostres unions. Infoatur és una de les aportacions més rellevants que el nostre sindicat fa a la plataforma Xarxa d'Acció Solidària.

Les consultes es concreten telefònicament a cada unió d'acord amb uns horaris establerts a cada localitat. Ja hi ha consultes en més de 20 ciutats, i podeu trobar material de difusió del servei als nostres locals. ■ **Llorenç Serrano**

www.ccoo.cat/infoatur

Els nivells d'atur són insuportables. Encara 770.400 persones a Catalunya declaren estar a l'atur, el que suposa una taxa d'atur del 19,2%; gairebé 2 de cada 10 persones que es declaren actives no tenen feina

El sector turístic, fortament castigat per la precarietat laboral

tat el nombre de dones que el d'homes que han deixat de ser desocupades respecte al 2013. La intensitat de la crisi torna a ser superior per a les dones.

Més aturats de llarga durada

La prolongació de la crisi està fent créixer la proporció d'aturats de llarga durada, i les dades semblen indicar que la situació no es revertirà a curt termini i agreujarà, si és possible, les dificultats per a les famílies que es troben en aquesta situació.

En cinquè lloc, el nostre mercat de treball presenta unes taxes nefastes. La taxa d'activitat se situa en el 62,7% i s'ha anat reduint. La taxa d'ocupació, tot i que ha augmentat lleugerament, només és del 50,7%, mentre que la mitjana de la Unió Europea dels 28 és del 68,4% i la d'Alemanya, del 77,1%. Sembla inassolible l'objectiu general de taxa d'ocupació entre 18 i 64 anys del 70% que l'Estratègia europea d'ocupació fixava per al 2020. Pel que fa a la taxa d'atur, se situa al 19,2%, amb una reducció del 20,2% respecte al segon trimestre del 2014 i del 22,5% en relació amb el 2013. Espanya i Catalunya encapçalen els nivells de desocupació de la Unió Europea: la taxa mitjana d'atur de la UE-28 és de l'11,5% i l'alemanya, del 6,7%. És necessari reiterar que la caiguda de l'activitat ha provocat una reducció automàtica de la taxa d'atur.

Les dades del mercat català són lleugerament millors que les estatals, conseqüència, en gran mesura, del caràcter estacional del tercer trimestre (mesos de juliol, agost i setembre) de plena campanya turística i de l'important pes del sector turístic, que ocupa més del 13% del total de treballadors i treballadores a Catalunya. La crisi, malauradament, no ha acabat per als milers de persones que romanen a l'atur i que, en molts casos, són aturats de llarga durada que han esgotat totes les prestacions per atur. La recuperació de l'ocupació sembla encara llunyana, en vista del ritme de creació de llocs de treball. No hi ha, per tant, motius per a l'eufòria que alguns dirigents polítics mostren en analitzar les dades sobre el mercat de treball.

Cal una aposta decidida per a la reactivació econòmica —que els projectes de pressupostos per al 2015 no semblen preveure— que permeti generar ocupació de forma constant, intensa i de qualitat, perquè l'atur segueix sent el principal problema social del nostre país.

Fa unes setmanes defensàvem, al Parlament de Catalunya, i exigíem, pels carrers durant la Setmana de la Dignitat, la renda garantida de ciutadania, com a ingrés mínim que ha de permetre superar les situacions de necessitat que viuen moltes persones a l'atur sense protecció i les seves famílies al nostre país. ■ **Cristina Faciabén**

Al turisme, un terç de les persones que hi treballen ho fan de forma temporal

L'informe sobre la qualitat de l'ocupació en el sector turístic a Catalunya, presentat per CCOO de Catalunya el mes de novembre passat, ha mostrat com la precarietat laboral en el sector turístic és superior a la de la resta de sectors.

El sector turístic representa més del 13% de l'ocupació total i ha crescut el darrer any, tot i que en proporció inferior a com ho han fet l'activitat i la rendibilitat.

Al turisme, un terç de les persones que hi treballen ho fan de forma temporal, per un 18,5% de temporalitat global a Catalunya. Molts d'aquests contractes temporals haurien de ser contractes fixos discontinus. Una persona de cada cinc —una de cada tres, en el cas de les dones— treballa a temps parcial, mentre que la parcialitat general és del 14%. L'anàlisi de les hores efectivament treballades mostra que més del 60% dels ocupats en el sector té jornades superiors a les 40 hores, que aquesta és una tendència a l'alça i que el 17% realitza jornades inferiors a 30 hores. Això comporta, per una banda, l'augment de les càrregues de treball i que l'excés d'activitat s'atengui ampliant jornades de treball sense nova contractació i, per altra, una alta proporció de jornades reduïdes i repartiment del treball.

Les externalitzacions de serveis en el sector turístic són cada cop més freqüents, el que provoca la substitució d'uns treballadors per uns altres que tenen condicions laborals i salarials devaluades. ■

Catalunya triplica el nombre d'aturats que no cobren cap prestació per desocupació

CCOO no entén com l'Estat deixarà de gastar aquest any uns 5.000 milions d'euros dels 30.000 milions pressupostats per a prestacions per atur quan està augmentant el nombre de persones desprotegides i sense feina

Aturats sense protecció

Si mirem la proporció de persones aturades que perceben prestacions contributives entre el 2008 i el 2014, veiem que les de major qualitat, per quantia i durada, han passat de 3 de cada 4 a 2 de cada 4.

La decisió política de retallar la despesa en prestacions per atur està provocant un deteriorament en la protecció per atur, expulsant de la cobertura milers de persones sense feina i retallant la quantia que perceben els que encara cobren.

Tot i que la xifra actual d'aturats i aturades a Catalunya ha crescut considerablement en relació amb ara fa quatre anys, la partida utilitzada aquest 2014 ha estat molt inferior i ha passat dels 450 milions de fa quatre anys als 311 d'aquest. CCOO no entén com l'Estat deixarà de gastar aquest any uns 5.000 milions d'euros dels 30.000 milions pressupostats per a prestacions per atur quan està augmentant el nombre de persones desprotegides i sense feina.

Amb les dades que mostra aquest informe, CCOO demana que es recuperi la taxa de cobertura de l'atur de l'any 2008, que garanteix la protecció econòmica necessària a les persones sense feina. CCOO no pot admetre que es redueixi el nombre de persones beneficiàries de prestacions al mateix temps que augmenta el de persones aturades.

El sindicat considera que calen alternatives a l'esgotament de prestacions, subsidis i renda activa d'inserció per a les persones que es mantenen en situació d'atur sense ingressos.

CCOO reclama al Govern espanyol que el total dels pressupostos previstos per pagar prestacions durant el 2014 es destinin a la finalitat per a la qual es van consignar: protegir les persones a l'atur. Els 5.000 milions d'euros que es poden malbaratar permetrien protegir més d'un milió de persones que estan a l'atur.

CCOO també recorda al Govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya que tenen a les seves mans fer realitat la renda garantida de ciutadania com a resposta a la pobresa i l'exclusió social de milers de catalans i catalanes sense feina ni recursos. ■

CCOO de Catalunya ha presentat un informe sobre l'evolució de la cobertura de les prestacions per atur, les persones beneficiàries d'aquestes prestacions, la quantitat que perceben i la despesa total.

L'informe deixa clar que la despesa en prestacions està caient de forma important, sobretot en el darrer any. Això no es produeix perquè hi hagi menys persones a l'atur, sinó perquè la qualitat de les prestacions està empitjorant com a conseqüència de l'atur de llarga durada i de l'enduriment i les retallades a les prestacions i els subsidis que en redueixen el nombre total i també la seva quantia.

La taxa de cobertura de l'atur ha baixat de manera considerable i, per contra, ha augmentat el nombre de persones sense feina ni ingressos alternatius al treball. Sorprenentment, l'Estat estalvia, en els pressupostos, partides per fer polítiques passives d'ocupació, mentre que el risc de pobresa i exclusió social ha passat a Espanya del 24,5%, el 2008, al 28%, el 2014, i s'eleva fins al 32,3% en el cas dels joves menors de 16 anys.

La taxa de cobertura de l'atur ha baixat 21,7 punts entre el juliol del 2010 i el juliol del 2014. Els aturats i aturades catalans que no cobren cap prestació per desocupació s'han triplicat en quatre anys i han passat de ser 67.846 a ser 187.794. L'informe mostra com cada cop hi ha menys persones amb protecció per atur i amb una protecció de pitjor qualitat, perquè cada vegada hi ha més prestacions assistencials i menys de contributives per atur.

Volem la renda garantida de ciutadania per lluitar contra la pobresa

CCOO de Catalunya ha posat de manifest la necessitat d'implementar una renda garantida de ciutadania (RGC) per reduir la desigualtat i evitar la fractura social a Catalunya. La RGC ha de posar fi a la pobresa i a l'exclusió social, però també ha de permetre la promoció, l'autonomia i la dignitat de tots els ciutadans i ciutadanes.

A Catalunya, hi ha uns nivells de desigualtat superiors a la mitjana europea, ja que els diners es concentren cada vegada més en poques mans, les de la població més rica, i els treballadors i treballadores són cada vegada més pobres.

La pobresa creix a Catalunya des dels inicis de la crisi econòmica. Actualment hi ha 194.000 persones aturades que no reben cap prestació per atur i que, en molts casos, no disposen de cap ingrés econòmic ni tenen dret a la renda mínima d'inserció.

El Parlament català té pendent de debat una proposició de llei sobre la RGC que ha estat fruit d'una iniciativa legislativa popular (ILP) que va aconseguir 120.000 signatures. Donar resposta a la ciutadania que reclama una renda que permeti una vida digna és el màxim exercici de democràcia. No hi ha excuses: és urgent eradicar la pobresa a Catalunya i la RGC pot ser un instrument per aconseguir-ho. ■

Tornem a reclamar una renda de garantia de ciutadania com a resposta a la pobresa i l'exclusió social de milers de ciutadans i ciutadanes

Tenir feina i ser pobre

Molts treballadors i treballadores tenen feines precàries i la pobresa laboral que pateixen va en augment, perquè tenir feina ja no és sinònim d'estar protegit contra la pobresa. Les contínues retallades de drets estan agreujant la situació de necessitat de moltes persones.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya determina, en el seu article 24.3, que les persones o les famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania (RGC) que els asseguri els ingressos mínims per poder viure una vida digna.

ACCIÓ CONTRA LES DESIGUALTATS

El passat 17 d'octubre, Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa, la plataforma unitària Pobresa Zero –de la qual forma part CCOO de Catalunya i que agrupa més de 4.200 entitats socials, de pau, drets humans i cooperació de Catalunya, així com altres sindicats, col·legis professionals i altres organitzacions– va fer una acció simbòlica per denunciar el progressiu empobriment de la societat i les creixents desigualtats que patim.

El principal causant d'aquestes desigualtats és el nostre sistema fiscal, ja que el model d'impostos actual no redistribueix la riquesa i no pot mantenir l'estat del benestar que necessitem per garantir els serveis públics, els drets socials i la igualtat d'oportunitats.

Amb el lema "Una fiscalitat injusta ens empobreix", la plataforma va fer públic un manifest davant l'edifici central d'Hisenda, a Barcelona, i va posar la primera pedra, de manera simbòlica, per a les bases d'un nou sistema fiscal just que combati

l'evasió de capital als paradisos fiscals i que garanteixi una redistribució efectiva de la riquesa. A més, també va informar dels resultats de les reunions mantingudes amb els grups parlamentaris catalans i el Departament d'Economia de la Generalitat per millorar la situació actual. ■

La vigència dels convenis i l'increment dels salaris, objectius centrals de CCOO per al 2015

Les millores de la productivitat a les empreses obren marges reals per a la recuperació dels salaris i l'ocupació

Els governs del PP i CiU —i abans el PSOE— han impulsat, en els darrers anys, una sèrie de reformes econòmiques, socials i fiscals sense precedents, que han estat cimentades en l'aposta del capitalisme per recuperar les taxes de beneficis amb plantejaments ideològics neoliberals, i això en un context d'una profunda crisi econòmica. I ho han fet a partir de diferents paràmetres, com el descens dels costos laborals sobre la reducció directa de salaris en el sector privat o mitjançant retallades retributives dels empleats i empleades públics. També amb ajustos injustificats de plantilles amb un increment de l'atur sense control. I, finalment, amb transferències contínues de capital i de recursos públics al sector privat, desmantellant l'estat social i creant les bases per a nous processos de privatitzacions i noves fonts de negoci.

Aquesta voracitat empresarial i l'atac sense precedents al sindicalisme confederal i a la negociació col·lectiva han anat plegats, ja que són conscients que el moviment sindical és l'adversari més organitzat, l'únic arrelat en el món del treball. I l'eina utilitzada per a l'atac ha estat la reforma laboral, que ha tingut l'objectiu de trencar els escenaris legals, socials i econòmics, així com les regles del joc utilitzades per sindicats i patronals durant molt de temps.

En aquest escenari, cal continuar apostant pel diàleg social i per la concertació com

©MJ Mora

a instruments fonamentals per a la recuperació de drets laborals i socials, malgrat que la darrera reforma laboral va passar per sobre de la signatura prèvia d'acords tan importants com l'Acord interprofessional de Catalunya i el segon Acord per l'ocupació i la negociació col·lectiva a escala estatal. A Catalunya, cal destacar que, posteriorment a la reforma laboral, es va signar l'Acord sobre la ultraactivitat entre sindicats, patronal i Govern, que va fer possible el desbloqueig d'un gran nombre de convenis.

Defensa del dret a la negociació col·lectiva

Durant anys vam estar instal·lats en la tradició de renovació pacífica en alguns àmbits de la negociació col·lectiva, i això ens ha portat al fet que la patronal qüestionà l'existència d'alguns convenis col·lectius aprofitant l'atac directe de la reforma laboral contra la negociació col·lectiva.

Per aquesta raó, l'estratègia principal de CCOO en la negociació dels convenis per al 2015 és la reversió dels elements més negatius de la reforma.

Per CCOO, cal seguir prioritant la negociació col·lectiva sectorial de caire autonòmic davant dels convenis d'empresa. La reforma laboral dóna prioritat a aquests convenis i desvirtua l'estructura de la negociació col·lectiva que ha estat operant fins a l'aparició de la reforma. CCOO vol garantir la ultraactivitat del conveni col·lectiu, és a dir la seva vigència, prorrogant-lo fins a ser substituït per un nou conveni i corregir, en la mesura del que sigui possible, les regulacions pactades més dèbils. CCOO proposa que alguns convenis dèbils amb pèrdua de vigència puguin ser inclosos en altres de més forts que siguin compatibles.

En els casos d'inaplicació del conveni per part empresarial, per CCOO és fonamental garantir la intervenció sindical. Cal do-

tar els convenis d'instruments que garanteixin els procediments de negociació en els períodes de consulta, com pot ser fixar el nombre mínim de reunions que s'han de celebrar, garantir la presència sindical a les comissions negociadores quan no hi hagi representació legal dels treballadors i treballadores, així com exigir la documentació necessària abans d'iniciar el període de consultes, entre d'altres. I en cas de discrepàncies, cal garantir la intervenció del Tribunal Laboral de Catalunya o de la Comissió de Convenis Col·lectius del Consell de Relacions Laborals.

La reforma laboral atorga un poder il·limitat a l'empresariat per aplicar les modificacions substancials de les condicions de treball. CCOO proposa que els convenis recullin procediments específics per afrontar aquests processos de tipus col·lectiu ampliant el temps de consulta, per establir el tipus de documentació mínima que cal exigir segons la causa de modificació que justifica l'empresariat, així com per regular la intervenció dels representants dels treballadors i treballadores i dels sindicats en el procés. CCOO

també proposa millorar les condicions per als casos individuals.

L'hora dels salaris

Per CCOO, és necessari consolidar la recuperació del poder adquisitiu dels salaris i que aquests participin en les millores de la productivitat que es van generant, realitzant una adaptació a la situació econòmica de cada sector o empresa. Després del fort ajustament laboral o productiu realitzat per les empreses, les millores de la productivitat obren marges reals per a la recuperació dels salaris i l'ocupació sense que sigui un llast per a la competitivitat de la nostra economia. És per aquesta raó que la recuperació del poder adquisitiu és un tema central dels objectius de la negociació col·lectiva per al 2015.

El darrer informe de l'OCDE sobre perspectives i ocupació al món ha confirmat el que CCOO fa temps que diu: la precarietat laboral i la reducció dels salaris són contraproductius per impulsar la demanda interna i el creixement econòmic, a més de provocar molt patiment social. L'informe constata que, a l'Estat espanyol,

s'ha produït una intensa devaluació dels salaris i s'ha situat en el segon pitjor de la Unió Europea, tan sols darrere de Grècia.

La reducció dels salaris ha empobrit la immensa majoria de la societat espanyola i catalana, i ha abocat moltes llars al llindar de la pobresa. A més, l'augment de contractes precaris i les davallades salarials han fet que fins i tot molts treballadors i treballadores siguin pobres malgrat tenir un salari.

Aquesta precarietat laboral i salarial també té conseqüències molt negatives per a l'economia en general. La caiguda del consum de les famílies deprimeix la demanda interna, que és el principal motor del creixement del producte interior brut i, per tant, de la riquesa del país.

CCOO reclama la fi de les polítiques d'austeritat i retallades, al mateix temps que es millora el poder adquisitiu dels salaris i les pensions, es recupera l'ocupació i el nivell salarial dels empleats i empleades públics i s'augmenta el salari mínim interprofessional, que avui és de 645 euros i hauria d'arribar als 750 euros el 2016. ■

Moltes irregularitats de les empreses en els processos d'inaplicació del conveni col·lectiu

En un informe recent de CCOO de Catalunya sobre la negociació col·lectiva es recull la situació actual per sectors i un apartat sobre les inaplicacions dels convenis a Catalunya, durant aquest any 2014.

L'última reforma laboral, el 2012, va modificar el tractament sobre la possibilitat de no aplicar el conveni col·lectiu vigent quan es justifiquen motius econòmics, organitzatius, productius o tècnics. El nou redactat de l'article 82 de l'Estatut dels treballadors constitueix un problema més per a la preservació i l'eficàcia de la negociació col·lectiva.

L'informe presentat pel nostre sindicat recull les inaplicacions del conveni acordades amb els treballadors i treballadores que es van produir entre el gener i el setembre del 2014. En total es van registrar a l'Administració 220 expedients, que van

afectar 9.139 treballadors i treballadores. En relació amb les condicions laborals no aplicades comprovem com la quantia dels salaris és la més inaplicada, ja que apareix en 206 expedients, és a dir, en el 93,64% de les inaplicacions de conveni. Els salaris són la inaplicació més utilitzada, fet que contrasta amb la dada de la mobilitat funcional, que no apareix en cap de les inaplicacions.

L'informe també ens demostra que el 65,45% dels acords d'inaplicació del conveni s'han fet sense la representació sindical, i que el 75% dels expedients s'ha presentat en empreses de menys de 30 treballadors i treballadores.

Finalment, l'informe destaca una dada contundent i preocupant: el 81,36% dels expedients d'inaplicació del conveni presentats a l'Administració van ser irregulars. La majoria no tenien ni data d'inici

ni de finalització. I el més preocupant és que l'autoritat laboral no ha intervingut per exigir el correcte compliment de les normes laborals. ■

<http://bit.ly/1wusTrf>

La UE i els EUA negocien un tractat de lliure comerç d'esquena a la ciutadania

El TTIP s'està negociant amb total opacitat i secretisme

La Unió Europea i els Estats Units estan negociant un tractat de lliure comerç entre ells anomenat TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership; en català Acord transatlàntic de comerç i inversions), amb l'objectiu d'estimular l'economia igualant les lleis dels dos territoris per afavorir els bancs, les grans empreses multinacionals i els seus negocis, amb el perill democràtic, social i econòmic que això suposa per als ciutadans i ciutadanes.

Míssil als drets laborals

El TTIP vol afeblir els drets laborals dels treballadors i les treballadores europeus, ja que els EUA no han signat sis de les vuit normes bàsiques de l'Organització Internacional del Treball, com per exemple les que regulen la llibertat de reunió, la negociació col·lectiva, la igualtat en els salaris, l'eliminació de la discriminació o l'edat mínima per començar a treballar. A la llarga, els drets laborals a Europa s'acabarien afeblint, ja que els EUA no compleixen aquestes normes bàsiques i les grans multinacionals farien pressió per donar prioritat als seus beneficis econòmics per sobre dels drets de les persones.

L'acord transatlàntic preveu un mecanisme de solució dels conflictes o de les diferències de criteri entre els estats i les empreses (ISDS, segons les sigles en anglès), que situa al mateix nivell les multinacionals i els governs dels diferents països. També té previst crear el Consell de Regulació de la Cooperació (Regulatory Cooperation Council), que vol harmonitzar les lleis a la baixa en cas de conflicte i reforçar la idea d'un acord seguint els interessos empresarials, que crearà els instruments per anar rebaixant les regles i les normes que protegeixen els europeus com a persones treballadores, consumidores i ciutadanes.

Menyspreu al medi ambient

Però el TTIP va més enllà, ja que els EUA tampoc han signat el protocol de Kyoto, no han posat límit als transgènics o no han assegurat la qualitat dels aliments que consumeixen els seus ciutadans i ciutadanes en qüestions com els tractaments hormonals. Això també suposa una harmonització a la baixa gràcies a procediments i instàncies de reconeixement mutu i fa que Europa hagi de patir un altre retrocés en els seus avenços en el marc de la lluita contra el canvi climàtic o a l'hora de gaudir dels beneficis d'una ramaderia i una agricultura més sostenible i ecològica. Igualment, això també passa amb els drets i les polítiques culturals o amb les patents, que poden comportar canvis importants en el moment d'accedir a medicaments o a d'altres productes de primera necessitat.

El TTIP també suposa una amenaça molt clara per als serveis públics i per a la gestió de recursos comuns com l'aigua, ja que considera com a obstacles els criteris de qualitat en els serveis que necessitem en qüestions com l'educació o la sanitat, i això suposarà una forta pressió afegida en un àmbit on ja s'han produït retallades i externalitzacions forçades. L'Acord transatlàntic de comerç i inversions agreuja encara més l'estratègia de privatització i

de desregulació i l'intent de fer més precàries les condicions i els drets de les treballadores i treballadors en el marc de la globalització econòmica.

Estop a les negociacions

CCOO creiem que pot contribuir a una degradació de la legislació laboral, social i mediambiental de la UE i dels seus estats, i que, a la vegada, pot afavorir la privatització dels serveis públics. És per aquest motiu que cal demanar que s'aturin immediatament les negociacions, ja que la Unió Europea té prou problemes per fer front a les conseqüències de la crisi i de la resposta equivocada que se li ha donat en el marc de les polítiques d'austeritat i de retallades, com per obrir un nou front de liberalització en el marc de les relacions atlàntiques.

Per això continuarem treballant els propers mesos per intentar aturar el procés; per fer-ho, comptarem amb el suport del conjunt de l'afiliació i de les delegades i delegats de CCOO de Catalunya. Sou totes aquestes persones les que heu de traslladar les raons d'aquesta lluita al conjunt dels treballadors i treballadores, i les que podeu sensibilitzar la ciutadania davant la greu amenaça que suposa el TTIP per a la pau, la justícia i el progrés social. ■

CCOO mostra el seu compromís amb la transparència de la seva gestió

El 19 de setembre del 2014, CCOO va presentar, davant la Sindicatura de Comptes, els seus comptes auditats corresponents a l'any 2013.

Un any més, amb aquesta actuació, el sindicat aposta per donar visibilitat a la transparència en l'ús dels recursos públics. De fet, no hi ha l'obligació legal de presentar els comptes, però CCOO de Catalunya ho fa per exigir al Govern de la Generalitat el compliment del compromís de transparència pel que fa a la utilització dels recursos públics a les organitzacions sindicals i empresarials.

Així, una delegació de CCOO encapçalada pel seu secretari general, Joan Carles Gallego, es va reunir, a la seu de la Sindicatura de Comptes, amb el síndic major, Jaume Amat, per fer-li el lliurament dels comptes.

Aquest dossier, consultable al web www.ccoo.cat, permet conèixer, per esmentar alguns exemples, l'afiliació el 31 de desembre del 2013 (153.082 persones), els delegats i delegades (23.493), el personal contractat, els locals distribuïts per tot Catalunya o els fons propis.

Una dada interessant és la de la font d'ingressos de CCOO: més d'un 71% són ingressos propis (d'aquests, un 55% provenen de quotes d'afiliats i afiliades, i la resta, de serveis, operacions inter-

nes o altres); quant als ingressos aliens, cal comptar que el 23% són ingressos per activitats finalistes de col·laboració social i que un 5% s'obtenen de subvencions institucionals.

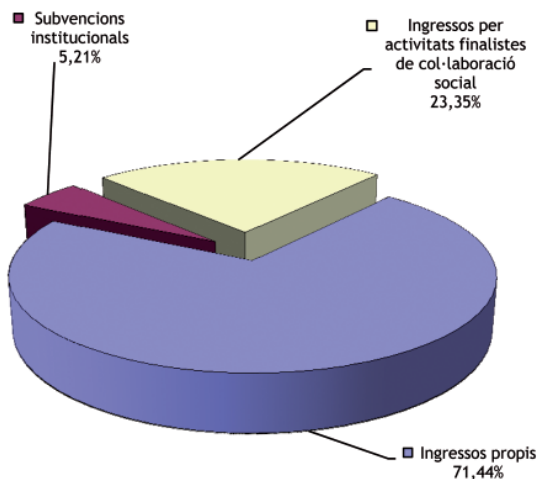
Pel que fa a les despeses, podem fer un càlcul segons el valor d'una quota: un 55% aniria a despeses de personal, un 34% a serveis exteriors i despeses sindicals, i un 10% a altres despeses.

Equilibri d'ingressos i despeses

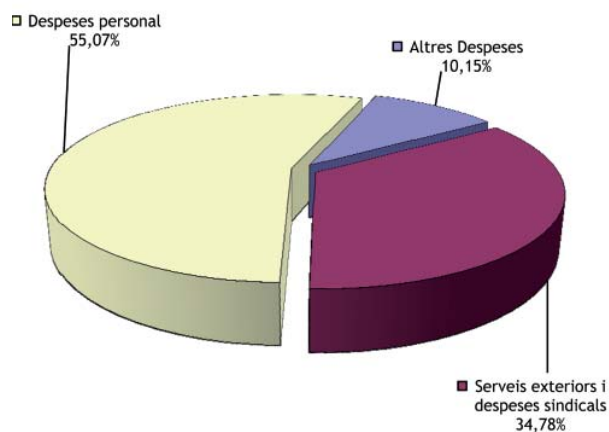
El document també recupera una interessant proposta –que va ser lliurada a les forces polítiques del Parlament el juny del 2005– per a la regulació legal de la transparència en les relacions econòmiques entre les organitzacions sindicals i les administracions públiques.

Des de l'any 2005, doncs, CCOO ha tingut la voluntat de transparentar l'origen i la destinació dels recursos de què disposa. Que el conjunt de la societat conegui aquests comptes, així com la disposició a sotmetre la gestió dels recursos a controls públics, entronca amb la defensa dels valors de la transparència per a una organització autònoma i independent com és CCOO.

COMPOSICIÓ DELS INGRESSOS

DISTRIBUCIÓ DE DESPESES DEL VALOR D'UNA QUOTA

APARTAT SOBRE TRANSPARÈNCIA AL WEB DE CCOO

A propòsit d'això, el web de CCOO incorpora un espai destacat sobre transparència amb diferents apartats: comptes, afiliació, eleccions sindicals, finançament i altres dades del sindicat s'exposen de manera pública perquè qualsevol persona conegui aquesta informació.

D'una banda, s'hi poden consultar les xifres d'afiliació a CCOO, per territoris i sec-

tors, i la seva evolució. També s'hi troben els resultats de les eleccions sindicals, que demostren que CCOO és el primer sindicat català. A més, s'hi pot consultar un informe sobre els comptes de CCOO, corresponents a l'any 2013, auditats, així com la relació de despeses i ingressos.

Mereix un esment especial l'espai sobre el Síndic de l'Afiliació de CCOO. Des de l'any

2005, es poden consultar els informes sobre la seva feina de defensa dels drets de les persones afiliades.

Per últim, hi ha informació sobre la compareixença de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, al Parlament, en relació amb la proposició de llei de transparència, l'accés a la informació pública i el bon govern. ■

El Parlament de Catalunya aprova la Llei contra l'homofòbia

CCOO celebra que el Parlament de Catalunya, després de quatre llargs anys de tramitació, aprovés el passat 2 d'octubre la Llei de drets de gais, lesbianes, bisexuals i transsexuals i per l'eradicació de l'homofòbia, la lesbofòbia i la transfòbia.

Aquesta aprovació és una fita històrica. Es tracta d'una llei integral pionera, amb règim sancionador, que dona resposta a una reivindicació històrica del col·lectiu LGTB, que representa els drets d'un milió de persones només a Catalunya.

Aquesta norma té com a finalitat la de garantir els drets de les persones lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals (LGTBI), facilitar la seva participació i representativitat en tots els àmbits de la vida social i evitar situacions de discriminació i violència envers aquest col·lectiu de persones.

Justícia social

CCOO de Catalunya ha donat suport a aquesta llei des del primer moment, reivindicada per tot el col·lectiu LGTB, una norma que fa justícia social i que és innovadora tant per recollir el dret de reparació que s'articula mitjançant un règim d'infraccions i sancions per a casos d'assetjament, comportament agressiu o l'ús d'expressions vexatòries contra el col·lectiu LGTB. A més, la llei preveu la inversió de la càrrega de la prova.

Aquesta llei, tot i no ser la fórmula màgica per eliminar la xacra de l'homofòbia, és una bona eina per desenvolupar i continuar treballant per eradicar l'homofòbia, la lesbofòbia i la transfòbia també als centres de treball.

Des de CCOO de Catalunya es confia que aquesta llei esdevindrà un potent precedent perquè es generi un efecte dominó entre els altres parlaments autonòmics. ■

ATLANTIS
grup assegurador

El servei assegurador de

Contracta la teva assegurança d'Auto i aconsegueix...

La nostra diferència:

Qualitat, preu i compromís social

- Primer grup assegurador certificat en gestió ètica i solidària: segell EthSI.
- Invertim sense ànim especulatiu i amb criteris ètics.
- Fons de Solidaritat per a organitzacions benèfic-socials i clients.
- Garantia gratuïta de protecció d'assegurances per **desocupació**.
- **24 milions** de clients a Europa avalen la nostra forma d'entendre l'assegurança.

Informa't al teu sindicat o als telèfons:

901 500 400 / 93 496 47 97

www.atlantis-seguros.es

Promoció "Auto" vàlida fins al 19.12.14 i "Vida" vàlida fins al 31.12.14. Pots consultar les condicions de les promocions a www.atlantis-seguros.es, o a les nostres oficines.

Els centres d'internament d'estrangers: un model que atempta contra els drets humans i la dignitat de les persones

En el marc de la participació en la campanya "Tancarem el CIE", promoguda per SOS Racisme i altres entitats, una delegació del sindicat va visitar el centre d'internament d'estrangers de Barcelona, i també es van fer diverses reunions amb agents implicats en la seva gestió (policia, fiscalia, SUP...).

És inacceptable privar de llibertat fins a 60 dies una persona pel simple fet de no disposar de la documentació en regla

Un dels principals problemes que afecta els CIE rau en el concepte mateix de privar de llibertat fins a 60 dies una persona pel simple fet de no disposar de la documentació en regla, cosa que atempta directament contra els drets humans més elementals. Algunes altres deficiències són l'abús de l'internament com a mesura cautelar o la coexistència de persones condemnades judicialment amb altres sense antecedents. També s'ha vist la inadequació de la policia nacional per gestionar-los, com així ho han denunciat els seus representants sindicals. A més, s'ha constatat una excessiva opacitat dels CIE i mancances en les condicions d'allotjament, sanitàries...

Davant d'aquesta situació, reclamem una revisió en profunditat del sistema de gestió de les expulsions i repatriacions, ja que el model actual atempta contra els drets fonamentals de les persones. Així, s'hauria de dotar amb un permís de residència de tres mesos les persones provinents dels centres d'estada temporal d'immigrants que no poden ser expulsades per estar indocumentades o de països sense conveni de repatriació, i vincular-les a projectes promoguts per ONG de reconegut prestigi.

A més, l'internament hauria de ser una mesura excepcional i, per tant, cal analitzar detalladament les circumstàncies de cada cas i prioritzar les mesures alternatives ja previstes en la legislació vigent. També s'haurien d'agilitar els procediments administratius en cas d'expulsions judicials per garantir-ne la màxima celeritat. Un element important és que el nou sistema no estigui gestionat per la policia nacional, sinó per personal amb la preparació adequada per a la funció que s'ha de desenvolupar. També s'ha de millorar el control judicial dels CIE i obrir de manera immediata el Servei d'Orientació Jurídica de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona dins del CIE de la Zona Franca. Per últim, s'ha de garantir la transparència informativa i l'accés de les entitats i organitzacions que vetllen pels drets humans.

En definitiva, considerem que cal tancar els CIE, tal com estan configurats actualment, i bastir un nou model de gestió de les expulsions i repatriacions, enteses com una mesura excepcional, molt més proporcional, transparent i respectuosa amb els drets humans i la dignitat de les persones. ■ **Carles Bertran i Bruguera**

Volem votar! Pel dret a la participació política de les persones estrangeres

El passat 31 d'octubre, es va celebrar a les Cotxeres de Sants de Barcelona l'acte públic organitzat, entre d'altres entitats, per CCOO de Catalunya, l'associació Sí, amb nosaltres, SOS Racisme, UGT de Catalunya o la sectorial d'Immigració de l'ANC, que va servir per presentar el manifest "Volem votar! Pel dret a la participació política de les persones estrangeres", que neix amb la voluntat de treballar plegats per garantir el dret a la participació política de les persones immigrades.

Aquest acte es va convocar per sensibilitzar el conjunt de la població, en el marc del procés participatiu del 9-N, sobre la importància del reconeixement d'aquest dret en els processos participatius, en les consultes i en les eleccions. Catalunya ja fa anys que està vivint un canvi en la seva composició demogràfica per la consolidació del fet migratori, amb moltes persones estrangeres que han establert la seva residència amb caràcter permanent a Catalunya i que avui representen més del 16% de la població.

En aquest sentit, cal destacar que el manifest presentat recull, entre les seves demandes, la reformulació del concepte de ciutadania, vinculant-lo a la residència, per ampliar el reconeixement com a ciutadans i ciutadanes d'aquelles persones que viuen i treballen a Catalunya, independentment del seu origen. ■

CCOO de Catalunya celebra el seu 50è aniversari amb emotivitat i reivindicació

El 20 de novembre van començar els actes de celebració del 50è aniversari de CCOO de Catalunya amb una jornada molt intensa i emotiva. El dia començava amb el descobriment d'una placa commemorativa a l'església de Sant Medir de Barcelona, on 50 anys abans s'havia celebrat l'assemblea de 300 treballadors i treballadores que va significar l'acte fundacional de la nostra organització. Capellans compromesos, històrics de CCOO i l'alcalde de Barcelona ens van acompanyar en aquest emotiu esdeveniment. Al migdia es va inaugurar, al Museu d'Història de Catalunya, l'exposició "CCOO: 50 anys d'història de Catalunya (1964-2014)", que es podrà visitar fins al Primer de Maig. I, finalment, a la tarda, L'Aliança del Poblenou de Barcelona va acollir un acte institucional que va comptar, entre d'altres, amb la participació del president de la Generalitat, Artur Mas, així com del secretari general de la Confederació de CCOO, Ignacio Fernández Toxo; de l'exsecretari general de CCOO de Catalunya, Joan Coscubiela, i de l'actual secretari general, Joan Carles Gallego. La periodista de TV3 Montse Armengou va presentar l'acte i la cantant Montse Castellà va amenitzar-lo amb les seves cançons. Emotivitat, reivindicació, record i reconeixement van definir una jornada que us mostrem en imatges que ja quedaran per a la memòria històrica del nostre sindicat. ■

L'església de Sant Medir plena de gom a gom per recordar l'assemblea fundacional que hi va tenir lloc 50 anys enre

Una placa recorda el lloc exacte on va néixer la nostra organització

La història va ser-hi present en tot moment, en l'acte institucional de L'Aliança del Poblenou

Institucions, organitzacions socials i sindicats internacionals ens van acompanyar en un dia molt assenyalat

"Jo vinc d'un silenci", cantada per Montse Castellà, va acompanyar l'emotiu record dels que ja no són amb nosaltres

50 anys després, CCOO continua sent un gran sindicat de dones i homes

CCOO 50 anys d'història de Catalunya 1964-2014

El Museu d'Història de Catalunya acull l'exposició "CCOO: 50 anys d'història de Catalunya (1964 – 2014)"

Moment de l'acte d'inauguració de l'exposició que acull el Museu d'Història de Catalunya

El 20 de novembre, va tenir lloc l'acte d'inauguració de l'exposició "CCOO: 50 anys d'història de Catalunya (1964-2014)" al Museu d'Història de Catalunya. Fins al proper mes de març es podrà visitar aquesta exposició, que mostra el paper de CCOO en la construcció de la Catalunya actual, com ha influït en el passat i en el present, i com es vol projectar cap al futur.

L'exposició pretén explicar la història de la societat catalana en els darrers 50 anys a través de les experiències dels treballadors i treballadores del nostre país, de la seva vida dins i fora de l'empresa, de l'organització del moviment obrer — essencialment a Comissions Obreres—, de manera que es pot percebre el protagonisme del sindicalisme en els avenços socials i laborals i quina és la seva contribució en la construcció del nostre país.

L'acte d'inauguració va comptar amb les intervencions de Jusèp Boya, director del Museu d'Història de Catalunya; de l'historiador Josep Fontana; del conseller de Cultura, Ferran Mascarell, i del secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego. La presentació va anar a càrrec de la secretària de Formació Sindical, Estudis i Cultura del sindicat, Montserrat Delgado.

Al llarg dels mesos en què estarà oberta al públic aquesta exposició, s'organitzaran diferents conferències i actes dels quals en podeu tenir informació mitjançant el web de CCOO de Catalunya. ■

L'exposició recull totes les etapes de la història de CCOO de Catalunya

Les llistes de CCOO reben la confiança de milers de treballadors i treballadores

Aquest final del 2014, i al llarg del 2015, ha començat el període de concentració d'eleccions sindicals en diferents empreses i sectors. CCOO aposta per revalidar la seva posició al capdavant del món sindical a Catalunya, que continua així des de les primeres eleccions, l'any 1976. Per això anima els treballadors i treballadores a donar suport a les candidatures que ens representen.

Recordem que el darrer còmput dinàmic, des de l'1 d'octubre del 2010 fins al 30 de setembre del 2014, marca que CCOO té 22.863 delegats i delegades (42,17%). Supera la UGT (21.835 i 40,27%) i, de llarg, USO (2.411 i 4,45%), CGT (1.320 i 2,43%), CSC (248 i 0,46%), no sindicats (1.172 i 2,16%), CSIF (485 i 0,89%) i altres (3.881 i 7,16%). En total hi ha 54.215 delegats i delegades representant 1.281.637 treballadors i treballadores.

Per sectors, CCOO obté millor percentatge de representativitat als Serveis a la Ciutadania, al sector de Serveis Financers i Administratius, a la Construcció i Fusta o a la Indústria.

Victòria de CCOO a TV3

Comptant resultats diversos, podem destacar la victòria a les eleccions sindicals a TV3: CCOO aconsegueix 11 delegats i delegades i 546 vots, i se situa com a primera candidatura, en un període certament difícil a la televisió pública catalana.

CCOO és la primera força a la Fundació Cares, a Cast Info i a Gedesco, SA (Grup Maheso), i guanya les primeres eleccions a l'agència de viatges Budgetplaces.com. Guanya a les empreses Fujitsu, San Miguel i Clece, i la plantilla de l'Ajuntament de Vilano-

va i la Geltrú reconeix també el sindicat en unes eleccions amb una participació de més del 80% de treballadors i treballadores.

Parlant d'ajuntaments, als de Vilanova i la Geltrú, Gavà o Sant Feliu de Guíxols també s'ha triat la representació de CCOO. A l'Hotel Hilton Barcelona, es consolida la majoria de CCOO, com a les empreses de Barcelona Quality Espresso, Oracle Ibérica o Factiva Business Information. Igualment, es torna a guanyar a Damm, SA, del Prat de Llobregat.

Més bons resultats tenen lloc a l'empresa publicoprivada Girona+neta, a la farmacèutica Menadiona de Palafròlles, al fabricant de vidre Ramon Clemente del Masnou o a FCC de Cornellà. A més, a Pujol Gear Solutions, de Sant Fruitós de Bages, on històricament havia dominat la UGT, CCOO ha obtingut la majoria del comitè d'empresa.

També es guanyen les eleccions a la Universitat Rovira i Virgili (URV) de Tarragona, la residència IBADA de Navarres, CSA Windows Regulator de Ripollet, Biomat de Parets del Vallès, Laboratoris Aldo Unió d'Esplugues, Alcón Cusí del Masnou, Ros Roca de Tàrraga, Toys'R'Us de Sant Quirze del Vallès, i s'obtenen tots els delegats i delegades del comitè de l'asseguradora AgenCaixa.

D'altra banda, podem explicar la bona feina dels delegats i delegades de CCOO en empreses sense representació, com pot ser Starbucks Catalunya o l'escola Santa Trinitat – Sant Andreu de Barcelona, on el sindicat esdevé la segona força. I afegirem l'increment del suport de les plantilles de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) o del sector de grans magatzems, que fan que CCOO sigui la segona força, malgrat les actituds antisindicals d'algunes empreses del sector.

A punt de tancar aquest número de la *Lluita Obrera*, cal destacar les eleccions que s'han celebrat el 26 de novembre en el sector de les caixes d'estalvis, concretament a CaixaBank, CatalunyaCaixa, Bankia, Abanca i Unicaja. CCOO revalida els resultats d'anteriors eleccions, tant a Catalunya com a l'Estat, i tot i que s'ha reduït el nombre d'entitats per processos de fusió, el sindicat aconsegueix un total de 108 representants, superant els 38 d'UGT, 57 de CIC, 9 de CSICA o 70 d'altres. ■

L'ASSEMBLEA DE DELEGATS I DELEGADES, TRET DE SORTIDA

Amb gran èxit de participació, l'assemblea de delegats i delegades celebrada el 2 d'octubre del 2014 al pavelló poliesportiu Marina Besòs de Sant Adrià de Besòs va servir de toc d'inici del nou període d'eleccions sindicals. En aquesta trobada, s'alternaren els parlaments de José Manuel Rúa, professor d'història a la Universitat de Barcelona, i de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, amb els consells de diferents delegats i delegades, que explicaven de manera molt propera l'experiència sindical a les seves empreses. Val a dir que aquest dia es va presentar públicament el vídeo de la campanya d'eleccions sindicals, que està corrent a les xarxes socials per fer evident que la unió de la gent de CCOO pot tombar qualsevol entrebanc: més gent, més força, suma-t'hi! ■

Reglament per elaborar les candidatures del sindicat

Un dels propòsits del X Congrés de CCOO de Catalunya, celebrat el desembre del 2012, era elaborar una normativa vinculant amb l'objecte de regular els drets de participació en la confecció de candidatures als organismes de representació legal a l'empresa.

Aquest "Reglament de participació en l'elaboració de candidatures de CCOO a les eleccions sindicals" ha estat aprovat el 2014 i conté una sèrie

d'indicadors per formar llistes equilibrades de persones que representaran els treballadors i treballadores per CCOO. Una de les principals recomanacions és la d'atendre la diversitat inherent al centre de treball, per generar una igualtat efectiva entre tots els treballadors i treballadores. Per això s'acorda que les candidatures siguin aprovades, en primer terme, per la secció sindical d'empresa vàlidament constituïda i, si no n'hi ha, per la federació o la unió territorial corresponent.

Drets de participació de l'afiliació

Caldrà planificar el procés d'elaboració de les candidatures, preveient els drets de participació de l'afiliació en un procés democràtic, i s'establiran mecanismes d'acció positiva per garantir la igualtat real i la no-discriminació per raó de gènere, edat, nacionalitat, procedència o opció sexual. S'haurà de garantir el mecanisme democràtic de decisió col·lectiva, ja sigui a través d'assemblees o consultes en urna o en sistemes equivalents.

En cas de concurrència de diferents precandidatures, es proposa integrar-les en proporció als suports obtinguts, i sempre buscant el consens dels precandidats i precandidates. El reglament marca que les precandidatures hauran de presentar-se davant l'organització sindical competent per ser aprovades.

Per últim, el document exposa uns punts sobre validació i recursos i destaca que una candidatura podrà ser anul·lada si no compleix els requisits expressats, si no s'ha efectuat el procés participatiu o si aquest no compleix els requisits recollits en el mateix reglament.

La voluntat de CCOO de ser un sindicat de classe i general fa necessari aquest objectiu d'organitzar tots els treballadors i treballadores, però en lloc d'ignorar la seva diversitat, integrant-la en la reivindicació i l'acció compartides. ■

Fem pinya
SUMA-T'HI

Tots som Katiana

El passat dia 13 d'octubre es va celebrar a Palma, a Mallorca, el judici a Katiana Vicens, secretària general de CCOO de les Illes Balears. La fiscalia l'acusà d'haver trencat un vidre d'un autobús quan formava part d'un piquet informatiu de la vaga general del 29 de març del 2012 i, aplicant el Codi penal, li va demanar quatre anys i mig de presó.

Per donar suport a la companya, una àmplia delegació de CCOO de tot l'Estat es va desplaçar a Palma, encapçalada pel secretari general de CCOO, Ignacio Fernández Toxo. De Catalunya, hi van assistir el secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, i la portaveu i secretària de Comunicació i Xarxes Socials, Dolors Llobet.

Finalment, la companya Katiana no va ser absolta del delictes contra els drets dels treballadors del qual l'acusava la fiscalia i va ser condemnada a pagar una multa per coaccions. En les últimes dates la fiscalia ha anunciat que està preparant un recurs contra aquesta sentència demanant, encara, pena de presó per a la secretària general de CCOO de les Illes Balears.

No és un fet aïllat

Aquest no és un fet aïllat; són prop de 300 les persones sindicalistes acusades per exercir un dret fonamental, el de vaga, per a les quals es demanen penes de presó totalment desproporcionades.

Es tracta, doncs, d'una ofensiva del Govern del PP contra el sindicalisme i la seva funció de defensa dels drets laborals i socials, a la qual des del sindicalisme confederal es dona resposta amb la campanya #HuelgaNoEsDelito per fer evident aquest atac frontal. Amb aquesta campanya, entre d'altres aspectes, es demana la derogació de l'apartat tercer de l'article 315 del Codi penal, perquè tal com està redactat afecta l'exercici de la llibertat sindical i és qüestionable des de la perspectiva constitucional i de respecte als drets fonamentals. ■

Ha mort el company i amic Enrique Fossoul

El passat 1 de desembre va morir el nostre company i amic Enrique Fossoul a causa d'una complicació quirúrgica, a l'edat de 60 anys.

L'Enrique havia estat, fins tres dies abans de la seva mort, secretari general de la FSC-CCOO estatal. Precisament, el divendres anterior s'havia celebrat un Consell Federal Estatal a Girona per anunciar la dimissió de l'Enrique per malaltia i la seva substitució pel company Javier Jiménez. L'Enrique era treballador de Correos i vivia a Roses. Feia més d'un any que lluitava contra el càncer. La seva empena i la seva ferma voluntat de lluita per la justícia social, sempre amb les seves estimades CCOO, perduraran en la nostra memòria. ■

instituts
odontològics

902 119 321 | www.ioa.es | ioa@ioa.es

Promocions especials

15€ HIGIENE BUCAL AMB REVISIÓ GRATUÏTA INCLOSA
Data vàlida: 31/01/2015. 22€ a partir del 01/02/2015

25% IMPLANTS I PRÒTESIS SOBRE IMPLANT / ORTODÒNCIA (inclou **INVASALING**)
dte. No acumulable amb altres descomptes. Data vàlida: Consultar clínica

199€ EMBLANQUIMENT DENTAL + HIGIENE BUCAL + REVISIÓ + RADIOGRAFIES DE CONTROL
No acumulable amb altres descomptes. Data vàlida: Consultar clínica

Condicions preferents
per a afiliats/ades i
familiars directes de

0€

Serveis gratuïts:
1a visita, revisions i
radiografies intrabucals

18

Finançament
a 18 mesos
sense interessos

20%

Descompte
en tot tipus
de tractaments

Nova clínica a Barcelona: C/Còrsega, 474 Tel. 932 226 060

20 CLINQUES DENTALS A CATALUNYA AL TEU SERVEI

Barcelona Diputació, 238 933 426 400
Barcelona Calàbria 236 934 941 810
Barcelona Sardenya, 319 934 570 453
Barcelona Av. Madrid, 141-145 934 394 500
Barcelona Ramon Turró, 246 932 247 770
Barcelona Neopàtria, 55 933 601 070

Badalona Av. Martí i Pujol, 254-256 933 894 331
Cornellà Mn. Jacint Verdaguer, 6 934 741 932
Girona de la Rutlla, 49 972 426 400
Granollers Pl. Josep Barangé, 10-11 938 793 228
L' Hospitalet de Llob. Bruc, 51 932 615 800
Mataró Camí Ral, 530 937 577 181

Sabadell St. Joan, 23-29 1r 1a 937 275 396
Sant Boi de Llob. Mallorca, 40 936 613 500
Tarragona Av. Prat de la Ribera, 23-25 977 249 966
Terrassa Galileu, 213 937 333 368
Vic Rda. Francesc Camprodon, 11 938 869 400
Vilanova i la Geltrú Llibertat, 89 938 105 858

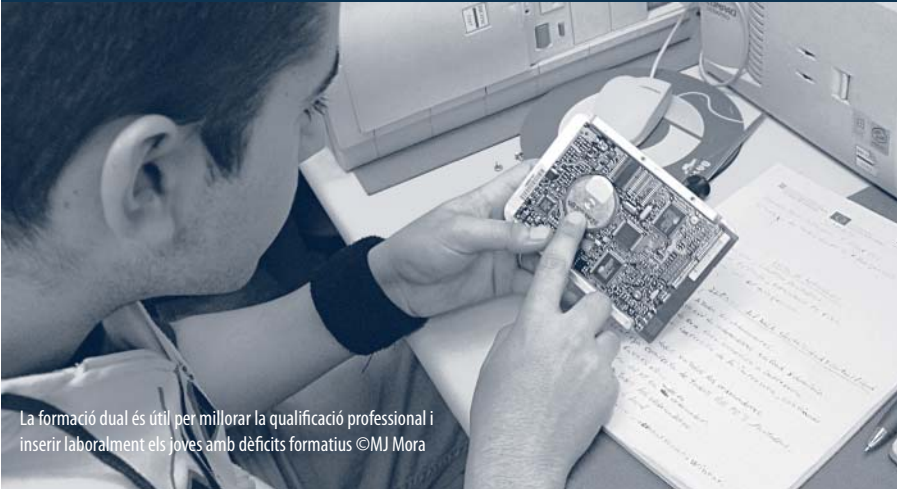

facebook.com/institutsodontologics
@Ins_Odontologic

Preguntes per la nova
ortodòncia transparent

CCOO destaca la utilitat de la formació dual

La formació dual és útil per millorar la qualificació professional i inserir laboralment els joves amb dèficits formatius ©MJ Mora

Parlar de formació dual està de moda. En parla tothom, però, malauradament, no tothom parla del mateix quan parla de dual.

Per nosaltres, com per la Comissió Europea (vegeu la Guia aprenentatge i pràctiques. Pla d'acció a la UE-27), la formació dual és aquella que té per objectiu l'obtenció d'una qualificació professional o un títol de formació i que combina l'aprenentatge al lloc de treball amb la formació presencial en un centre educatiu o de formació, i on les dues modalitats tenen la mateixa importància en l'adquisició de la totalitat dels coneixements, de les habilitats i de les competències d'una ocupació. Per aquest motiu, és cabdal la figura del tutor o tutora d'empresa, tant la seva formació pedagògica i el seu coneixement professional, com la seva predisposició i el reconeixement de la seva funció. Sempre hi ha d'haver contracte de treball, ja que la persona en formació dual té estatus de persona treballadora. Ha d'estar garantida la participació dels sindicats, tant en el govern i en el disseny del sistema de formació dual com de la representació legal dels treballadors als centres de treball on s'implanten programes de formació dual.

Un cop definit què entenem per formació dual, ara cal determinar com implementar un sistema com el dual, en el qual tots els actors hem estat d'acord a considerar útil per millorar la qualificació professional i inserir laboralment els joves amb dèficits formatius.

Profitós per a les empreses

El primer repte és que les empreses del nostre país es convencin que també és un sistema que pot ser útil per als seus interessos. Des de CCOO considerem que, tenint en compte les experiències d'altres països europeus, les empreses poden aprofitar el potencial que el sistema dual els proporciona, sempre que canviïn la seva mentalitat respecte al fet que la formació és un cost per a l'empresa per considerar-la una inversió que ha d'acabar revertint, a mitjà termini, en una productivitat i en uns beneficis majors, com a conseqüència d'una qualificació professional més elevada i adequada a les necessitats de la seva companyia. En aquest sentit, caldrà ser imaginatiu per adaptar un model pensat més per a grans empreses a la nostra realitat de pimes i micropimes.

El segon repte és que el Govern sigui capaç d'instrumentar un sistema que superi l'actual encotillament en l'àmbit educatiu i que reconegui el caràcter laboral de la formació dual, que estableixi un sistema de finançament compartit amb les empreses i que garanteixi el diàleg i la concertació així com el govern compartit entre Administració i organitzacions sindicals i patronals més representatives. ■

L'aposta del sindicat per la formació de les persones adultes

El Centre de Formació de Persones Adultes Manuel Sacristán (CFA) és un centre públic de formació de persones adultes creat el 1991 i que va ser una realitat gràcies al compromís de CCOO de Catalunya i dels professionals de l'ensenyament del sindicat per la millora de les qualificacions professionals i de les expectatives personals de les persones treballadores. En aquest sentit, la vinculació del centre amb CCOO és molt estreta, no només per la seva ubicació a la seu central del sindicat a Barcelona, sinó perquè el CFA Manuel Sacristán es caracteritza pel seu lligam al món del treball i pel seguiment tutorial individualitzat de l'alumnat, a qui s'acompanya, s'aconsella i s'orienta acadèmicament i professionalment durant tota l'estada al centre.

Disposa d'una àmplia oferta formativa i dels recursos personals i materials per al correcte desenvolupament de l'ensenyament i de l'aprenentatge de l'alumnat.

El centre també participa en projectes innovadors i ofereix serveis complementaris: és punt d'informació i orientació sobre estudis i sortides professionals; s'hi assessora sobre processos d'acreditació de competències professionals; és un centre col·laborador ACTIC (acreditació de competències en tecnologies de la informació i la comunicació); és un centre de suport de l'IOC (Institut Obert de Catalunya) per als estudis de GESO a distància, entre d'altres, sempre amb l'objectiu de la formació de les persones treballadores. ■

El que has de saber si estàs apuntat en una llista d'espera a la sanitat

Amb voluntat de ser útils a la ciutadania, el web de CCOO inclou informació d'interès en l'àmbit sanitari. Concretament, a <http://www.ccoo.cat/noticia/185988/drets-dels-usuaris-i-usuaries-davant-les-llistes-despera-en-la-sanitat-publica> es pot trobar un esquema dels drets dels usuaris i usuàries davant les llistes d'espera en la sanitat pública.

Aquí s'explica que hi ha una sèrie d'intervencions quirúrgiques que actualment estan en garantia de 6 mesos d'espera màxima: alliberament de la canal carpiana (nervi del canell), amigdalectomia, artroscòpia, cataractes, circumcisió, colecistectomia (extirpació de la vesícula biliar), galindó, hèrnia inguinal, histerectomia (extirpació de l'úter), prostatectomia (extirpació de la pròstata), pròtesi de genoll, pròtesi de maluc, quist pilonidal (quist al sacre), varices, vasectomies i intervencions de l'envà nasal.

CCOO recorda que si la intervenció no s'ha pogut realitzar en el termini compromès de 6 mesos, el Servei Català de la Salut (CatSalut) està obligat, en un termini màxim de 30 dies, a proposar un centre (el mateix o un altre) on es pugui dur a terme l'operació. Per això en aquest apartat del web s'expliquen recomanacions per entrar en llista d'espera i la importància d'obtenir el document informatiu d'indicació d'intervenció quirúrgica. ■

COM POTS RECUPERAR LA TAXA DE L'EURO PER RECEPТА?

D'altra banda, també a la pàgina web (<http://www.ccoo.cat/noticia/185576/com-demanar-la-devolucio-de-leuro-per-recepta>) hi ha informació en relació amb la devolució de la taxa de l'euro per recepta, impost que els ciutadans i ciutadanes catalans van pagar entre el 23 de juny del 2012 i el 15 de gener del 2013, i que el passat mes de maig del 2014 va ser declarat inconstitucional pels tribunals.

Per sol·licitar aquesta devolució, cal omplir un formulari del CatSalut sense necessitat d'especificar ni l'import que s'ha de retornar ni adjuntar cap comprovant. CCOO de Catalunya celebra la retirada d'aquesta taxa injusta que feia pagar més als més vulnerables: els més malalts i la gent gran. Per això insta totes les persones que van pagar la taxa de l'euro per recepta a Catalunya que exerceixin el seu dret al fet que els siguin retornats els diners que els pertocuen. ■

Protocols en cas d'Ebola

La IVE (infecció pel virus d'Ebola) és una malaltia greu, que provoca febre alta, debilitat, dolors musculars, mal de cap i de coll, vòmits, diarrea i hemorràgies internes i externes. Entre que es contrau el virus i que apareixen els símptomes poden passar de 2 a 21 dies. La malaltia és més contagiosa com més avançada està, i la via de contagi són la sang i altres fluids corporals. La mortalitat pot arribar al 90%. No hi ha tractament específic ni vacuna. Tots els tractaments utilitzats fins ara són experimentals. Per reduir el risc de transmissió, amb independència que sigui un cas d'infecció con-

firmada o no, es recomana aplicar les mesures bàsiques: rentat de mans, solucions desinfectants (molt efectiu l'hipoclorit o el lleixiu), ús d'equips de protecció individual (EPI) per evitar el contacte directe amb la sang i els fluids corporals, prevenció de lesions per elements tallants i/o punxants, i mesures de control ambiental (aïllament, neteja d'espais...). Qualsevol treballador o treballadora —ja sigui sanitari, no sanitari, de neteja, de transport, dels cossos de seguretat, etc.— està exposat a un possible contagi i ha de rebre formació i un EPI. Demaneu assessorament als delegats i dele-

gades de prevenció. Exigim fer la feina en condicions de seguretat: la nostra salut no és al contracte laboral i ens hi va la vida.

La IVE és una emergència de salut pública; en cas de dubte o sospita s'ha de contactar amb el metge de capçalera o amb el 112; el centre de referència a Catalunya és l'Hospital Clínic.

Però no oblidem que l'epidèmia s'inicia a països d'Àfrica, i és allà on s'han de posar recursos per tractar els infectats, prevenir més contagis i contenir l'expansió de la malaltia. Mentre es veia lluny no importava tant. ■ **Carne Navarro**

CCOO denuncia l'existència de les dobles llista d'espera

És incompatible prestar serveis professionals privats a persones a les quals s'està obligat a atendre al mateix centre sanitari públic

Cada vegada són més els centres del Sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya (SISCAT) que també fan activitat privada. Aquests centres reben finançament del Servei Català de la Salut (SCS) per atendre els mateixos ciutadans i ciutadanes als quals ofereixen atenció privada. L'atenció privada de pagament serveix per evitar la llista d'espera pública. Aquesta activitat privada es du a terme al mateix centre i per part dels mateixos professionals fora de la seva jornada laboral. Aquesta pràctica vulnera diverses lleis com la de cohesió i qualitat del sistema nacional de salut, la general de sanitat i les d'incompatibilitats (estatal i catalana), que deixen clar que l'accés a les prestacions sanitàries ha de ser en condicions d'igualtat, que en centres públics no hi poden haver dues vies d'accés diferenciades (i més si la diferència depèn de la capacitat econòmica dels ciutadans i ciutadanes), i que és incompatible prestar serveis professionals privats a persones a les quals s'està obligat a atendre al mateix centre sanitari públic.

Des de CCOO de Catalunya hem denunciat aquest fet públicament i per escrit al Departament de Salut, al SCS i als gerents territorials, perquè prenguin les mesures adients per fer complir la normativa vigent als centres. El resultat ha estat la presentació, per part de l'SCS, d'un projecte d'instrucció titulat "Activitat sanitària privada en centres sanitaris del SISCAT", al qual, CCOO ha presentat al·legacions.

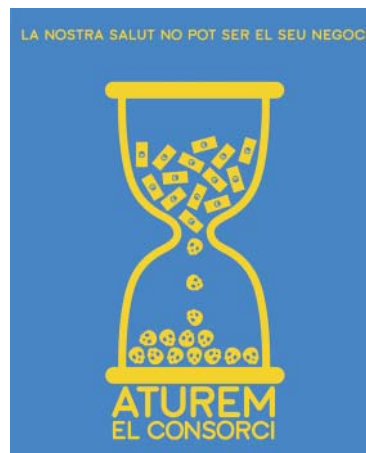
Confusió entre públic i privat

En les al·legacions indiquem, entre d'altres raons, que no s'eviten possibles conflictes d'interessos que poden perjudicar el servei públic. El servei justifica fer activitat privada per rendibilitzar l'ús dels recursos que prèviament han quedat infrautilitzats, perquè s'ha contractat activitat a mitjans aliens i, en definitiva, la confusió entre interessos públics i privats facilita que la sanitat privada es nodreixi dels recursos públics.

Des de CCOO de Catalunya, continuarem defensant un sistema sanitari de finançament i de cobertura pública, en condicions d'igualtat i equitat en l'accés als serveis sanitaris de tota la ciutadania. Un sistema que incorpori el principi d'optimització dels mitjans propis públics abans de contractar-ne d'aliens i en el qual es limiti l'activitat privada en centres de finançament públic a situacions excepcionals, tot garantint que els professionals no incorreran en conflictes d'interessos que puguin perjudicar el servei públic.

■ **Joan Canals**

Contra la privatització de l'Institut Català de la Salut

El Govern de la Generalitat va encarregar al Servei Català de la Salut unificar en un únic ens de gestió tots els serveis sanitaris públics de Lleida. CCOO s'ha posicionat en contra d'aquest consorci Sistema Integral de Salut a Lleida (SIS Lleida), perquè suposa l'inici del procés de fragmentació de l'Institut Català de la Salut (ICS).

El sindicat critica que la Generalitat, després de crear diverses empreses públiques, instituts i entitats per fer funcions diverses –que, al seu torn, en creen d'altres–, ara fa que tots aquests ens diversos formin un consorci.

Sembla un embolic sense justificació, perquè es creen nous organismes amb els seus respectius consells d'administració i òrgans de direcció que fan més gran i ineficient l'estructura administrativa catalana. CCOO ja ha fet arribar la seva queixa al síndic de Greuges de Catalunya. ■

Les comarques gironines aposten per la indústria per superar la crisi

En el marc de la Jornada Mundial pel Treball Digne, a Girona, CCOO va presentar la proposta sindical per a la reindustrialització de les comarques gironines.

La indústria ha estat un element diferencial de l'activitat econòmica de Catalunya per la diversificació i pel volum que ha tingut en tots els temps. Darrerament, s'ha prioritzat el sector dels serveis lligats al turisme, que s'ha acreditat de molt poc valor social en termes d'ocupació i de saturació del territori. És per això que ens cal recuperar l'activitat industrial que, de sempre, ha proporcionat uns salaris més alts i una activitat permanent al llarg de l'any.

La indústria s'ha recuperat en els darrers quatre anys. Fins i tot, en temps de crisi, el paper de la indústria s'ha mantingut relativament estable. I la taxa de variació interanual del producte interior brut a Catalunya en el sector de la indústria s'ha mantingut en positiu i estable des de l'any 2012 fins ara. La indústria és el sector d'activitat clau en el comerç exterior. Els preus es mantenen estables tant interanualment com en l'acumulat el 2014, i això suposa una millora sensible de la competitivitat —mitjançant menors costos— de les empreses i de l'economia espanyola. I quan es parla que el comerç exterior és el que ens pot ajudar a sortir de la crisi, s'evidencia que la indústria és el sector clau en aquesta parcel·la econòmica, concretament, en l'intercanvi de mercaderies.

Això s'ha traduït en alguna cosa concreta? Que la població ocupada en la indústria hagi augmentat el 2% en el segon trimestre del 2014. I la indústria té un poderós efecte d'arrossegament sobre la resta de l'economia.

Protagonisme empresarial

Què més cal? Avui la indústria necessita rebaixar els costos energètics i els financers. L'augment del comerç exterior és la resposta de les empreses a la caiguda de la facturació. És un clar protagonisme empresarial davant del nul suport institucional que no fa valer el Pla industrial 2010-2020, en el moment que cal aprofitar la inversió europea d'enguany per destinar-la a fer creïble el canvi industrial.

Per tant, estabilitat, competitivitat i creació positiva d'ocupació fan que la indústria estigui en bones condicions per crear més i millors llocs de treball. ■ **Bartomeu Compte**

L'atur divideix Barcelona

El Consell Econòmic i Social de Barcelona elabora cada any un informe sobre l'atur als barris de Barcelona. És un document que aporta dades significatives respecte a la vinculació de la realitat de l'atur, la seva durada i altres característiques en funció del barri barceloní.

Dels 10 barris amb major pes d'atur registrat, 7 són al districte de Nou Barris. De fet, tots els barris de Sant Andreu i Nou Barris, excepte la Sagrera, tenen un pes d'atur registrat entre la població de 16-64 anys superior a la mitjana de la ciutat, que se situa en el 9,7%. Ciutat Meridiana té una taxa del 18,8%; Trinitat Nova, del 18,2%; Vallbona, del 17,3%.

Atur de llarga durada

Si mirem l'atur de llarga durada, el juny del 2014, el 44,8% de les persones aturades de la ciutat fa més de 12 mesos que està en aquesta situació, i té un increment de l'1,4% el darrer any.

La meitat dels barris on aquest percentatge és més alt es concentren al districte de Sant Andreu. Des de la Sagrera, amb un 48,6%, fins a Baró de Viver, amb un 49,4%. Si parlem de districtes, l'atur de llarga durada afecta més Horta-Guinardó, Sant Martí i Nou Barris. Observem que són zones amb tradició industrial, i és precisament la indústria el sector que a Barcelona ha decaït més. On el pes de l'atur de llarga durada es nota menys és al Raval, amb un 38,2% i a Pedralbes, amb un 38,9%.

Nou Barris és el districte on l'atur afecta més població en edat de treballar, amb un 13,4%. El segueixen Ciutat Vella, amb un 11,3%, i Sant Andreu, amb un 10,8%. On menys afecta és a Sarrià – Sant Gervasi, amb un 5,3%, i a les Corts, amb un 7,9%.

L'atur prefigura una ciutat cada dia més dual. D'una banda, l'est de la ciutat (Nou Barris, Sant Martí, Sant Andreu i una part d'Horta, més Sants Montjuïc) i el sud-oest acumulen més atur, més cronificació i, per tant, més pobresa, amb tot el que això comporta. D'altra banda, Sarrià – Sant Gervasi, les Corts, Gràcia i l'Eixample, globalment, tenen menys atur i, com a conseqüència, millor qualitat de vida avui i més expectatives de millora de cara al futur.

■ **Vicens Tarrats**

El nuevo modelo de autopistas en España

En España, la confección de la red viaria se consolidó durante la década de los años 70, cuando la financiación de las vías de gran capacidad se sufragó con capital privado, un modelo concesionario que aportó competitividad y crecimiento a determinadas regiones, pero que, en la actualidad, y con la implantación de modelos de financiación pública en otras, ha degenerado en un desequilibrio de las ofertas de vías de pago y gratuitas de que dispone cada territorio. Este agravio interregional ha sido en buena medida el detonante de una animadversión creciente por parte de la ciudadanía, así como el catalizador del surgimiento de movimientos civiles contrarios a las autopistas de pago. Sin duda, la armonización del modelo en todo el Estado ha de ser, junto con la aplicación de nuevas tarifas más blandas y eficientes, una de las soluciones a estas reivindicaciones y al desequilibrio de infraestructuras entre territorios.

Además, fruto de la especulación, se construyeron autopistas sin ningún criterio de movilidad sostenible, rendimiento económico o social. Resultado: autopistas privadas vacías y deficitarias sufragadas con fondos públicos.

Pago por uso

Entre tanto, en Europa, las directrices van encaminadas a implantar mecanismos que favorezcan sistemas de movilidad sostenible, tanto desde el punto de vista medioambiental y social como económico, homogeneizando las vías de gran capacidad a su pago por uso. Varios países ya han implantado esta directriz europea. En España, solo ha llegado en forma de titulares de periódicos y, nuevamente, se denota una falta de voluntad política asfixiante o, en su defecto, una desesperante incompetencia.

La línea a seguir ha de ser la de establecer una estructura armonizada en todo el Estado español de un pago por uso de las vías de gran capacidad, en conjunción de ofertas gratuitas que aseguren una movilidad accesible y segura para toda la ciudadanía, y construida bajo criterios de movilidad ecológica, social y económicamente sostenible. La privatización de la gestión de las vías de gran capacidad ha de ser una oportunidad para desahogar las partidas presupuestarias que deben sustentar mayormente las sociedades del bienestar del futuro (salud, educación y servicios sociales). Una oportunidad para gestionar una movilidad más sostenible con tarifas que favorezcan un transporte más eficiente y colectivo. Una oportunidad para reinvertir los beneficios de las concesiones en programas ambientales que contrarresten el impacto ambiental intrínseco de la movilidad. Una oportunidad, en definitiva, para reinventar la movilidad y nuestras sociedades del bienestar.

Necesitamos empresas comprometidas con este modelo. En este sentido, CCOO, como agente social indispensable y vertebrador de nuestras sociedades y de las relaciones laborales de las empresas concesionarias, ha de seguir trabajando para que así sea. La acción sindical dentro de estas empresas se ha centrado, en los últimos años, en crear marcos de trabajo (negociación colectiva) que aseguren una estabilidad laboral frente a los cambios de modelo, principalmente el de automatización de los sistemas de cobro. La reconversión es inevitable, pero sin duda el surgimiento de nuevas oportunidades laborales también. ■ **Rui Manuel Valentín**

Agressions a treballadors públics, un producte de la crisi

Les polítiques econòmiques dels governs del PP i de CiU de ruptura del contracte social amb la destrucció de drets socials i econòmics, privatització de serveis i la seva degradació, estan generant greus problemes de pobresa i desigualtat, que afecten enormement les relacions entre els ciutadans i els servidors públics, i focalitzen en aquests les frustracions i les desesperacions personals que genera la situació. Darrerament s'han vist dos àmbits laborals on s'han donat casos d'agressions, en l'àmbit penitenciari i en el Servei d'Ocupació de Catalunya.

En el cas del SOC, els treballadors i treballadores pateixen, de manera creixent, diferents formes d'agressió, fonamentalment verbals i alguna de física. Aquestes situacions es produeixen arreu, i en algunes oficines la situació és més greu. En tots els casos el rerefons és la desesperació de la ciutadania que pateix les polítiques de retallades de drets, de prestacions, i que identifiquen, de manera no racional a causa de la desesperació, els treballadors i treballadores del SOC, que són els que fan el primer filtre d'atenció, com a responsables de tots els mals que pateixen.

En el cas del personal penitenciari ens trobem en un medi on hi ha risc, ateses les característiques d'un món amb persones privades de llibertat. Les retallades de serveis i de personal, molt especialment en el servei de rehabilitació, han afavorit un rebrot important de les agressions vers el personal penitenciari. L'arraconament de les polítiques resocialitzadores i la manca evident de personal dels diferents serveis dels centres penitenciaris han trencat el binomi imprescindible en qualsevol centre penitenciari (seguretat-reinserció). La nefasta política de retallades ha fet que, en l'àmbit penitenciari, els serveis i les actuacions de rehabilitació i reinserció quedessin molt disminuïts i, alhora, el personal penitenciari en l'àmbit de vigilància i seguretat es reduís. És la fórmula perfecta que atia situacions d'agressivitat cap al personal que representa l'autoritat.

■ **Xavi Navarro**

Els treballadors del manteniment elèctric de Catalunya, en lluita per l'ocupació i per unes condicions laborals dignes

CCOO d'Indústria estem realitzant una important tasca de coordinació sindical dels representants legals dels treballadors i treballadores de CCOO a les empreses que tenen subcontractats els serveis de manteniment de la xarxa de distribució d'energia elèctrica d'Endesa a Catalunya. Aquesta coordinació sindical ens ha permès fer front a les diferents problemàtiques laborals que afecten el conjunt dels treballadors i treballadores del sector auxiliar: sinistralitat, manteniment de l'ocupació, processos de mobilització general, sectorial o d'empresa, etc. De la mateixa manera, els treballadors i treballadores del sector reconeixen la feina de CCOO i és per aquest motiu que ens doten la representació de més del 70% del sector.

La política de total subcontractació del manteniment de les instal·lacions de distribució d'energia elèctrica en mitjana i baixa tensió d'Endesa ha provocat una precarització continuada de les condicions laborals dels treballadors i treballadores de les empreses auxiliars: en seguretat, en ocupació i econòmiques.

Endesa, culpable

La situació ha esdevingut especialment greu arran dels contractes signats el 2010 entre Endesa i les empreses auxiliars. Durant els darrers 4 anys, el sector ha patit una destrucció d'ocupació del 50% i una precarització continuada de les condicions de treball

Durant els darrers 4 anys el sector ha patit una destrucció d'ocupació del 50%

Les federacions de CCOO d'Indústria i d'Agroalimentària de Catalunya tanquen un acord de col·laboració funcional

El passat 21 d'octubre, les direccions de les federacions de CCOO d'Indústria i d'Agroalimentària de Catalunya van acordar la col·laboració d'ambdues estructures sindicals per al desenvolupament dels compromisos dels plans d'acció i de les resolucions d'activitat que cada federació va acordar en el marc dels seus congressos. Aquest acord suposa un pas important en l'estratègia confederal de reordenament sectorial, que es va iniciar amb la fusió de les federacions d'Indústria i Fiteqa, i que va continuar amb les fusions de les federacions de Fecoma i FSP, i Fecoht i Comfia.

Amb aquest acord es fa un pas fonamental per consolidar una vella estra-

tègia del nostre sindicat: la configuració d'una federació industrial que representi pràcticament la totalitat dels sectors industrials del nostre país. El desenvolupament de polítiques industrials de caràcter transversal ha de reforçar les polítiques sectorials que tradicionalment desenvolupem a cada federació. Definir propostes sindicals des de la negociació col·lectiva i organitzar els treballadors i treballadores en un mateix àmbit federal reforçarà el paper del sindicat en un sector estratègic del mercat de treball al nostre país, com és l'industrial, i millorarà els nostres nivells de representació, tant afiliativa com als òrgans unitaris.

aconseguides en molts casos vulnerant la llei i els drets fonamentals dels treballadors i treballadores.

CCOO d'Indústria de Catalunya hem afrontat la situació en els conflictes a les empreses i en el conjunt del sector denunciant la situació i exigint solucions a Endesa i a la Generalitat.

Durant el primer semestre del 2014 les empreses contractistes han renovat els respectius contractes de manteniment amb la principal, Endesa. CCOO hem insistit a totes les empreses implicades de la necessitat de no establir la viabilitat dels nous contractes en la rebaixa de condicions de treball i en la destrucció d'ocupació.

Les empreses subcontractades i la principal, Endesa, han renegociat els contractes i tornen a retallar les condicions de treball i acomiaden treballadors i treballadores amb l'excusa de fer viables els nous contractes que acaben de signar amb Endesa. Les empreses auxiliars d'Endesa —Elecnor, Semi, Cobra, Eiffage, FCC, Emte, E. Soler— i els punts de servei han negociat els contractes amb Endesa i ara volen quadrar els contractes ficant la mà a la butxaca dels treballadors i treballadores.

Davant d'aquesta situació CCOO va decidir convocar vaga els dies 5 i 9 de desembre en defensa de l'ocupació i les condicions de treball, sense descartar més mobilitzacions en el futur. ■ **Javier Pacheco**

La Federación de Servicios denuncia el fraude que supone la extensión de jornada no remunerada

La Federación de Servicios de CC.OO. denuncia que, en el ámbito estatal, la práctica de la extensión de jornada no retribuida, horas extras ilegales, va in crescendo en sus sectores alcanzando, solo en el sector financiero y de seguros, la rotunda cifra de 57 millones de horas extras en 2013, un promedio de 4,2 horas semanales por cada una de las 440.000 personas que conforman los sectores.

Si ampliamos el foco al inicio de la crisis, en 2008, el conjunto de este tiempo no retribuido hubiera supuesto en impacto de seguridad social, impuesto de sociedades e IRPF 2.297 millones de euros para las arcas públicas. Además hay otro efec-

to directo derivado del impago efectivo de esas horas a las personas trabajadoras: 8.600 millones de euros que no se han puesto en circulación, y que por lo tanto impactan en la economía real en términos de consumo, y en consecuencia de empleo; aparte de un nuevo frente lesionado a la hacienda pública por la imposición indirecta vinculada a ese consumo. A efectos de empleo, las horas equivalen a 33.500 empleos a jornada completa, y vuelta a la lógica de salario y la cotización expresada con anterioridad, precisamente en unos años en los que el sector financiero vive una reconversión industrial en toda regla con una pérdida de más de 50.000 empleos.

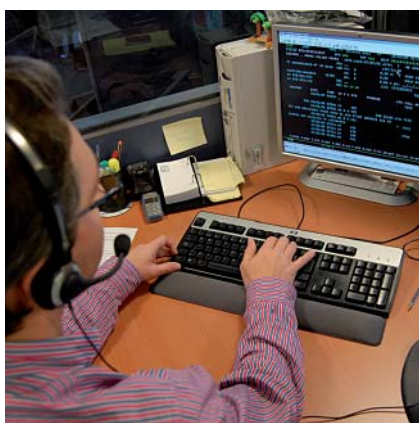
Abuso en el sector turístico

Esta cuantificación no es tan fácil de realizar en otros sectores de enorme impacto en la actividad económica, pero con claros indicios de abuso en la misma tónica de presencia de economía sumergida mediante horas de trabajo no pagadas. Este es el caso de los sectores englobados en el sector turístico, en el que dos de cada tres personas trabajan más de 40 horas a la semana y una de cada cinco,

menos de 30, de manera oficial. Estamos ante sectores en los que crece el empleo, se extienden horarios de servicios, pero lo hace de manera extremadamente precaria. Este hecho es aún más grave en un sector en el que se extienden las externalizaciones y las empresas multiservicio (con convenio propio por debajo de los sectoriales de referencia), lo que supone, de hecho, una devaluación salarial severa que solo revierte en recomponer tasas de beneficio.

CC.OO. quiere llamar la atención sobre esta realidad que supone un gran fraude para el conjunto del sistema productivo y para la sociedad, sustentado en el abuso y la sobreexplotación de las personas trabajadoras, y en muchas ocasiones provocado por la organización impuesta por grandes empresas de gran proyección de marca.

Hay que combatir estas realidades allí donde el sindicato esté presente, o tenga conocimiento de hechos como estos, que impactan tan severamente en las condiciones de trabajo, y no solo salariales, sino también en aspectos igualmente primordiales como salud laboral e igualdad. ■ **Ramón González**

En el sector financiero y de seguros la rotunda cifra de 57 millones de horas extras solo en 2013

TERRITORI

CCOO s'adhereix al Pacte del Temps que promou l'Ajuntament de Barcelona

El Pacte del Temps és una iniciativa de l'Ajuntament de Barcelona que té com a objectiu adaptar els horaris i els usos dels equipaments municipals i serveis a les necessitats de les persones, dissenyar l'espai urbà i planificar la mobilitat amb la perspectiva de prioritzar el benestar quotidià i treballar conjuntament amb les empreses i entitats de la ciutat per fer compatible el temps de treball amb el temps de vida quotidiana.

Des del sindicat, som actius amb propostes i reivindicacions davant de les empreses i les administracions respecte a la conciliació de la vida laboral i la familiar per garantir qualitat de vida. Ho expliquem amb les nostres aportacions i la parti-

cipació en els marcs de relació territorials, però molt especialment en la negociació col·lectiva, en la qual la conciliació és sempre present, igual com la reivindicació de la reducció del temps de treball, aprofitant els avenços tecnològics, la millora de la productivitat i la necessitat, com diu el mateix Pacte del Temps de Barcelona, de millorar el benestar quotidià, que és una necessitat del món del treball.

Els compromisos que adoptem en participar en el pacte són justament els de promoure una ciutat que s'adapti als ritmes de vida de les persones, millorar la qualitat de vida dels seus ciutadans i ciutadanes, i contribuir a fer avançar els objectius del pacte amb el nostre treball. ■ **V.T.**

CCOO participa activament per a l'eliminació de la violència envers les dones

CCOO de Catalunya ha participat activament aquest 25 de novembre en les mobilitzacions convocades enguany amb motiu del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, tant a l'acte commemoratiu que s'ha fet al migdia a la plaça de Sant Jaume com a la manifestació organitzada per la Xarxa de Dones Feministes.

El 25-N, CCOO de Catalunya manifestà la més contundent denúncia contra tot tipus de violència masclista, tal com ho fa cada vegada que malauradament es produeix una mort per violència masclista.

En aquesta feina constant contra la violència masclista, cal destacar que, a finals d'octubre, la Secretaria de la Dona i Cohesió Social va organitzar la IX Escola de Dones de CCOO de Catalunya, que, sota el lema "Per un món laboral lliure de discriminació per raó de gènere i violència masclista", va comptar amb una altíssim nombre d'afiliades i delegades que van participar a diverses activitats i taules rodones que van girar en gran mesura al voltant de com actuar sobre aquest tema des de l'acció sindical concreta a les empreses.

Presentat el Servei d'Informació i Atenció a les Dones

CCOO de Catalunya, en el marc del 25-N, va presentar el passat 28 de novembre el Servei d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD) en l'àmbit laboral, un servei que el sindicat posarà en marxa, aquest mes de gener del 2015. El propòsit del servei és atendre, a partir de trucades telefòniques, visites concertades o atencions presencials, temes de discriminació per raó de sexe o de gènere, qüestions sobre condicions de treball, aspectes relacionats amb drets laborals i prestacions de la Seguretat Social, o situacions de violències masclistes a la feina. ■

Compromís a les terres de Lleida

Durant els mesos d'octubre i novembre, l'Àrea d'Igualtat de Gènere de CCOO de Lleida ha dut a terme diverses actuacions en contra de la violència de gènere. A l'octubre, juntament amb l'associació LIKA (Llibertat, Igualtat i Koeducació en Acció), l'associació Homes Igualitaris i la UGT van fer una Roda d'Homes davant de la Catedral per fer públic i visible el posicionament dels homes contra la violència masclista. També ha participat, els darrers mesos, en el grup de treball promogut per l'Ajuntament de Tàrraga, que ha creat la campanya "Digues prou, no estàs sola", que engloba tot un seguit d'accions de sensibilització contra la violència de gènere. I, finalment, ha presentat l'exposició "Davant les violències masclistes a l'empresa: informa't, assessora't, actua!". ■

Avançem junts

El Port de Barcelona posa al teu abast la xarxa logística i de serveis més avançada. Perquè disposa de prop de 100 línies regulars que el connecten amb 300 ports dels 5 continents, 30 terminals de mercaderies especialitzades, terminals marítimes interiors repartides per la península Ibèrica i el sud de França i connexió ferroviària amb Europa amb l'ample de via internacional.

Tot això, sumat al segell de qualitat Efficiency Network o a la darrera ampliació per arribar a una capacitat de moviment de 5 milions de contenidors anuals, fa del Port un *hub* que no para de créixer i que ens fa avançar junts.

Port de Barcelona, el primer *hub* logístic del sud d'Europa.

Port de Barcelona

III Conferència Consultiva de la UIC de CCOO del Baix Llobregat – Alt Penedès – Anoia – Garraf

Conferència consultiva sobre sindicalisme de classe i confluència de les esquerres

La III Conferència Consultiva de la UIC de CCOO del Baix Llobregat – Alt Penedès – Anoia – Garraf va tenir lloc el 24 d'octubre amb la presència de més de 250 companyes i companys. Amb un plantejament inicial que duia per títol "Sindicalisme de classe i confluència de les esquerres" i amb la presència de representants de partits polítics i moviments socials, el debat va realitzar-se en grups.

Van sorgir idees, crítiques, opinions i, per què no, consensos en els tres grups de reflexió, fet que es va reflectir en les intervencions dels tres portaveus: Toni Serrano, Isabel Gutiérrez i Anna Carnicer. Es va parlar de la pèrdua de credibilitat i la incoherència de partits que es reclamen d'esquerres i, en canvi, donen suport a polítiques de dretes, i també es va arribar a la conclusió que cal deixar de banda tacticismes i pensar en les persones.

També van sorgir altres reflexions, com ara si es pot canviar el sistema des de dintre del sistema, si cal una renovació generacional del sindicat, si el discurs social ha d'entrar als centres de treball, si s'ha de canviar el model de participació de l'afiliació dintre del sindicat, si fa falta més transparència i si cal que es tinguin més en compte les seccions sindicals.

En els debats es van agrupar missatges com si el sindicat és un agent de transformació social i, per tant, no pot ser aliè a la política, si s'han de buscar mecanismes de difusió alternatius, si cal reforçar la consciència de classe o si el sindicat no pot ser correja de transmissió de ningú.

La conclusió és que CCOO no pot mantenir-se al marge de l'actualitat política i ha de treballar, des de la seva independència, en la suma de les esquerres contribuint a la formació d'un front comú de l'esquerra alternativa i transformadora. ■

La Generalitat dóna oxigen a Boí Taüll

El mes de novembre els treballadors i treballadores del complex turístic de la Vall de Boí van fer vaga perquè l'empresa els devia les nòmines des del mes de juny. Després que la Generalitat ampliés el préstec concedit a l'empresa i que la plantilla cobrés els salaris que se'ls devien, van decidir desconvocar la vaga.

Amb aquests diners, a més de pagar les nòmines, es pretenia assegurar la temporada d'esquí i impulsar l'economia de tota la Vall. La plantilla, però, vol recordar a la Generalitat que cal que faci un seguiment de com es gasten els diners per evitar que la situació es torni a repetir. ■

Un ERO temporal, solució eventual pactada a Indox de Tàrraga

Després de mesos sense cobrar, els treballadors i treballadores de l'empresa Indox de Tàrraga van fer, durant el mes d'octubre, diverses jornades de vaga convocades pel comitè d'empresa, en el qual CCOO té la majoria de delegats.

A finals d'octubre, el comitè i la direcció de l'empresa van negociar un expedient de regulació temporal d'ocupació (ERTO) que ha de durar 6 mesos i que serà rotatiu. Aquesta solució acordada significa, per a la plantilla, poder cobrar i rebre a més un complement econòmic de l'empresa per millorar la prestació d'atur. Es va aconseguir també que els treballadors i treballadores jubilats parcialment no entressin en l'ERTO i establir un compromís de pagament tant de les nòmines dels treballadors i treballadores que van a la feina com dels complements acordats. Els endarreriments que es deuen a tota la plantilla es pagaran a mesura que l'empresa tingui liquiditat, i en la seva totalitat en el cas que entri el soci inversor. La direcció ha aconseguit així guanyar temps perquè entri un nou soci inversor, ja que el problema de l'empresa no és ni organitzatiu ni de producció, sinó de finançament. D'aquesta forma, podrà presentar un pla de viabilitat. ■

Actitud antisindical a Padesa d'Amposta

El passat 2 d'octubre, el delegat i la delegada sindical de CCOO a l'empresa Padesa d'Amposta, Irene Matorros i Pascual Murillo, van ser acomiadats quan faltaven pocs dies per les eleccions sindicals a l'empresa.

Des de CCOO considerem que aquests acomiadaments obeeixen a una estratègia de l'empresa per apartar-los del procés electoral i per crear un clima en contra del nostre sindicat, i sens dubte es tracta d'un atemptat en contra de la llibertat sindical.

El dia 6 de novembre, més d'un centenar de delegats i delegades de CCOO ens vam concentrar a les portes de Padesa, a Amposta, per reivindicar la readmissió dels companys. També des de CCOO de les Terres de l'Ebre s'han fet diverses accions informatives i de repartiment de pamflets per informar la població del joc brut de l'empresa.

Malauradament hi ha empreses i sectors en els quals encara es condicionen els treballadors i treballadores per la via de l'amenaça, i la precarietat laboral afavoreix aquest condicionament. Des de CCOO seguirem lluitant perquè no es tornin a produir aquests tipus d'accions il·lícites. ■

CCOO es compromet amb la indústria i la sobirania energètica

CCOO de Catalunya ha elaborat un document en el qual s'estableix la posició del sindicat en relació amb la indústria i la política energètica que cal seguir en els propers anys per poder canviar el model productiu i energètic actuals i fer que els canvis ens ajudin a sortir de la crisi de forma sostenible.

L'encariment de l'electricitat està tenint greus conseqüències socials sobre les famílies que no poden pagar les factures

Indústria, energia i crisi

El que anomenem canvi de model productiu és l'aplicació del coneixement i la tecnologia a la producció industrial de béns i serveis nous. La transformació del sistema industrial i el recanvi de fonts energètiques actuarà com a motor de desenvolupament i de creació de llocs de treball.

Recursos energètics i activitat econòmica

L'esgotament de reserves de combustibles fòssils fa preveure un augment de preus i un col·lapse en cas de no disposar d'alternatives. La solució és incerta, perquè, d'una banda, tenim les energies renovables, però també hi ha alternatives com els combustibles no convencionals, o d'altres.

El sector de l'energia

A Catalunya, el petroli és responsable del principal consum d'energia, seguit del gas natural i de l'energia nuclear. Totes aquestes fonts són d'importació, i per això s'ha d'equilibrar el consum a favor de les fonts pròpies d'energia i de les tecnologies renovables per minimitzar el desequilibri actual.

El sistema elèctric

El mercat elèctric pateix una mala regulació, amb pràctiques d'oligopoli que fan encarir el kWh. Cal una planificació que reconverteixi sectors industrials madurs en noves activitats i incrementi l'ocupació a les empreses de l'energia.

Pobresa energètica

L'encariment de l'electricitat està tenint greus conseqüències socials sobre les famílies que no poden pagar les factures. La pèrdua de poder adquisitiu dels sous i la desocupació, combinats amb l'increment de preus de l'energia, són la causa de l'anomenada pobresa energètica.

Canvi de model productiu. Canvi de model energètic

L'economia no tornarà a créixer a uns nivells acceptables sense una reindustrialització i un canvi de model productiu. S'han de prendre decisions estratègiques per sobre dels interessos conjunturals del mercat i dels lobbys que intenten dirigir l'economia cap als seus interessos.

Podeu veure el document complet a <http://bit.ly/1vlywm3>. ■

Curs per fomentar la millora de la seguretat viària en el desplaçament d'anada i tornada a la feina

Les campanyes de les diferents administracions públiques per reduir el nombre d'accidents de trànsit comencen a donar resultats, amb una reducció del 12%, l'any 2013. Tot i això, encara esgarrifa que cada dia morin, de mitjana, cinc persones als carrers i les carreteres de tot l'Estat.

Moltes de les víctimes provocades per aquest tipus d'accident es desplaçaven cap a les seves feines o en tornaven. Una part conduïa mentre treballava. Tot plegat significa que un terç del total de les víctimes es produeixen en l'entorn laboral.

Com a resultat d'aquesta situació es pot observar que un dels principals motius de baixa laboral és haver patit un accident in itinere. Però hi ha una dada que resulta es-

pecialment greu: l'any 2013 els accidents de trànsit van provocar el 49% dels morts a la feina a Catalunya.

La millor política preventiva és evitar el risc. Per això cal reduir el nombre de desplaçaments amb vehicle particular ocupat per una sola persona, cosa que resulta cara i, alhora, ambientalment insostenible. I quan no sigui possible, s'ha d'avaluar bé el risc i combatre'l col·lectivament des del seu origen. Això requereix una acció conjunta de les empreses, les administracions i els treballadors i treballadores, amb la necessària participació dels delegats i delegades de prevenció.

En aquest sentit, el Servei Català de Trànsit ha promogut un grup de treball espe-

cífic sobre el problema de la sinistralitat en l'entorn laboral, amb la participació dels agents socials. Fruit d'aquesta iniciativa, s'ha dissenyat una acció formativa, en col·laboració amb el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya.

Aquest curs, de sis hores de durada, va adreçat al conjunt de treballadors i treballadores i pretén fomentar la millora de la seguretat viària en els desplaçaments d'anada i tornada de la feina, donant pautes de prevenció i intervenció per assolir uns hàbits de mobilitat més segurs i sostenibles.

La inscripció al curs és gratuïta, i us en podeu informar al 93 481 28 35 o avil·longa@sindicat.ccoo.cat. ■ Jose Manuel Jurado

LA FRASE Joan Báez (Nova York, 1941), cantant de música folk, coneguda com a “la reina de la cançó protesta”.
“Si no peleas para acabar con la corrupción y la podredumbre, acabarás formando parte de ellas.”

GUARDÓ

Premi per al Comitè de Seguretat i Salut de CCOO a l'Hotel Colón

El passat 6 d'octubre del 2014, es va lliurar el Premi Ignasi Fina de l'Ajuntament de Barcelona. Enguany el premi ha estat atorgat a l'Hotel Colón de Barcelona, empresa en la qual els delegats i delegades de CCOO realitzen una constant activitat preventiva de millora i canvi de les condicions de treball, i porten la veu dels protagonistes a la presa de decisions. Aquest any 2014, CCOO de Catalunya, per fer valer una actuació preventiva de qualitat, ha impulsat la candidatura per primera vegada conjuntament amb un comitè de seguretat i salut, ja que entén que la prevenció és un procés sociotècnic que, necessàriament, ha de comptar amb la participació dels protagonistes: els treballadors i les treballadores. Aquest procés de treball s'ha fet amb el suport de l'estructura sindical de la Federació de Serveis de CCOO de Catalunya, del Gabinet Higia i d'ISTAS. ■

DRETS DE CIUTADANIA

Adhesió a la Xarxa Ciutadana pel Dret a la Informació i la Comunicació

CCOO de Catalunya s'ha adherit a la Xarxa Ciutadana pel Dret a la Informació i la Comunicació, que es va presentar el passat més d'octubre al Col·legi de Periodistes de Catalunya. Aquesta Xarxa es constitueix com una plataforma d'entitats socials que promou la conscienciació, el debat i la mobilització social per demanar la regulació dels drets a la informació i a la comunicació, amb l'objectiu final de millorar la qualitat democràtica. La Xarxa vol que aquests siguin drets de ciutadania com ho són el de la salut o el de l'educació. El Parlament de Catalunya ha reclamat recentment al Govern que desenvolupi l'article 52 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que tracta del dret a la informació. A més del mandat legal, ens trobem en un context de canvis en el qual cal repensar la nostra democràcia per poder aprofundir-la i millorar-ne la qualitat. ■

EDUCACIÓ

CCOO assessora els directors d'escoles contra la Lomce

CCOO de Catalunya ha posat en funcionament un servei d'assessorament adreçat als directors i directores d'escoles que vulguin saltar-se els articles de la Llei orgànica de millora de la qualitat educativa (Lomce) que limiten les funcions del Consell Escolar. Fins fa poc, el Consell Escolar –que compta amb la participació del professorat, les famílies i l'alumnat– era l'únic organisme dels centres que podia aprovar el projecte educatiu i la programació de cada escola, però amb la Lomce la seva opinió deixa de ser important i només podrà avaluar aquests projectes. És per això que CCOO assessora les direccions dels centres que no volen aplicar aquest aspecte de la reforma educativa, perquè no els sancionin de cap manera i puguin redactar els seus projectes de centre i la programació anual conservant els processos democràtics i la participació de la comunitat educativa. ■

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

Contra la pobresa infantil

Treballem perquè els nens siguin només nens

Des de l'Obra Social "la Caixa" volem que tots els menors tinguin les mateixes oportunitats.

Per aquest motiu, ajudem a sortir de la pobresa **més de 220.000 nens i nenes**, oferint-los suport educatiu, alimentació i recursos per construir un futur millor per a ells, i per a tothom.

***Obra Social "la Caixa",
la primera Obra Social del país***

Obra Social "la Caixa"